

பலமுனைப்பைப்

இந்திய உயர்ஸ்தானிகர் - ஜா

Registered in Srilanka

விலை: ரூபா. 12. 50

அருவி

இலங்கையில் வெளியாகும்

ஜனரஞ்சக மாத இதழ்

இதழ் - 8

1993 தை

அயோத்திய காண்டம்

■ வடக்குக் கிழக்கு இணைப்பைக் கைவிடுவதற்கான பேரம்?

■ மீண்டும் தோண்டப்படும் புதைகுழி! ■

வீடியோ சமுத்திரா

VIDEO SAMUDRA
88F, 1/1; Galle Rd
Dehiwala.

புதிய, பழைய தமிழ், மலையாள, ஹிந்தி, ஆங்கில
திரைப்படங்களின் வீடியோ கசற்றுகளுக்கு
தெகிவளையில் ஒரு மையம் வீடியோ சமுத்திரா

இராமரின் பெயரில் ஒரு வெறியாட்டம் ஒரு இதிகாசக் கதைக்கு நிஜவடிவம் கொடுத்துப் பழிவாங்கப் புறப்பட்ட மதவெறி! அரசியல் இராமபிரான்கூட ஒரு பகடைக்காய் தான். பக்.14

மீண்டும் தோண்டப்படும் புதைகுழி! வெடிகுண்டுநிபுணர், புகைப்படச்சான்றுகளைக் கொண்டு கூறிய முடிவு. லலி கொப்பேக்கடுவலின் அறிக்கைவடிவில் புதியதோர் பிரச்சினை..... பக்.30

சினிமா.....எலிபதாயம். திரையுலகில் பல விருதுகள் பெற்ற அடூர் கோபாலகிருஷ்ணனின் ஒரு அனுபவப் பகிர்வு..... பக்.22

நாட்டு நடப்புகள்	பக்கம்
இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு சமஷ்டி முறை சாத்தியமானதா?	4
சிறீனிவாசனின் நடைமுறைச் சாத்தியமான(?) ஒரு தீர்வு.	5
நான் சமஷ்டிக்கு எதிரானவனல்ல வடக்குகிழக்கு இணைப்பைக் கைவிடுவதற்கு ஒரு பேரம்-	6
பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு நாடகம். கொப்பேக்கடுவ விவகாரம்.-	7
மீண்டும் தோண்டப்படும் புதைகுழி வெடிகுண்டுநிபுணர் உவெற்றின் முடிவுகளும் சான்றுகளும்	30
அயல்நாடு	31
இராமரின் பெயரில் ஒரு வெறியாட்டம் மதவாதச்சேற்றில் பாரதீய ஜனதா	14
சினிமா	16
எனது திரைப்படங்கள் கைப்பணிப் படைப்பிற்கு ஒப்பானவை	22
எலிபதாயம்	23
பல்முனைப் பேட்டி-ஜா	
இலங்கையர் தமது பிரச்சினைக்குத் தாமே தீர்வு காணவேண்டும்	17
சிறுகதை	
மருத்துவம்	12
குடை	26
விஞ்ஞானம்	
தகவல் தொழில்நுட்பம் - கண்ணியின் ஒரு புதிய பரிமாணம்.	25
கவிதாப்பிரவாகம்	32
சிறுசெய்திகள்	
புதிய அகதிகள் குடிவரவுச் சட்டத்திற்கு கனடாவில் எதிர்ப்பு	9
கனடாவில் அகதிகள் வருகையைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு புதிய சட்டம்	29
தகவல்கள்.	10
இதைக்கொஞ்சம் கேளுங்கள்.	2
வாசகர்கடிதம்.	3

ஆசிரியருக்கு,

முன்னர் அருவிக்கு இருந்த உறுதியும், உற்சாகமும், உயிர்ப்பும், இலக்கும் இப்போது வெகுவாகக் குறைந்து, அருவி சிலநேரங்களில் சந்து பொந்துகளில் நுளைகிறமாதிரி எனக்குத் தோன்றுகிறது ...

இந்த இதழில் பின் அட்டை ஆகா என்ன அழகு. எப்படி உம்மை பாராட்டு வதென்றே தெரியவில்லை. கதாநாயகனும் கதாநாயகியும் இன்னும் நெருக்கமாக கட்டிப்பிடிக்கும் படம் போட்டிருந்தால் இன்னும் அழகாக இருக்கும்.

போகிறபோக்கைப்பார்த்தால் திரைச் சித்திரா, பருவராகம், வண்ணத்திரைகளை விழுத்தினாலும் விழுத்தலாம்.) அருவியாரே இந்தசினிமா விமர்சனம் தேவையற்ற ஒன்று என நினைக்கிறேன். இது என்னைப்போன்ற பலரின் ஒலங்கள். முடிந்தால்....

கவிதைகள் அனைத்தும் நன்றே. இன்றைய எமது சமூகப்பிரச்சினைகளை அழகாக, தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. மற்றும் சிந்தனை நல்ல ஒரு விடயம் தொடரட்டும்....

-ரவீவர்மன்-

ஆசிரியருக்கு,

நான் ஒரு கவிஞனல்ல. எனவே என்கவிதையின் தரம் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் "குணம்" பற்றி எனக்குச் சந்தேகமில்லை. எனது சமூகத்தின் குரல் இதுதான். பிரசுரம் எனது அவாவல்ல. ஏதோ ஒரு நெருடல் அனுப்புகின்றேன். பிரசுரிக்கவேண்டிய கட்டாயமில்லை. தகாததாயின் குப்பைத்தொட்டியைக் கட்டித்தழுவும் அடிமைப்புத்தி அக்கவிதைக்கும் உண்டு. அருவியின் அறிவியற்பணி தொடர வாழ்த்துக்கள். பொ. பிரபாகரன். பொகவந்தலாவை.

அருவி,

நீ என் சோகமயமான கவிதையினை கமந்து வருவாயா என்ற ஏக்கத்தில் உன்னை எதிர்பார்க்கின்றேன். அருவியே உன் ஆருயிர் காதலிவனா ஜலவு காத்தகிளியின் நிலைக்குத் தள்ளிவிடாமல் அருவியே கொஞ்சம் ஆதரி என்னை -இவன் அருவியின் காதலி ஏ. டபீள்யூ. நிஸ்வா. ஹைத்தவாவைல.

ஆசிரியருக்கு,

இலங்கைப்பொருளாதாரம் சம்பந்தமாக (கடன் வருவாய், அத்தியவசியப் பண்டங்களின் விலையேற்றம், உணவு முத்திரை யோன்றவை பற்றி) கட்டுரைகள் வருவதும், மலையகமக்களின் தற்போதய நிலைபற்றியும் கட்டுரை வருவதும் வரவேற்கத்தக்கது.

சுகாதேவன் கோயம்புத்தூர் தமிழ்நாடு

ரவீவர்மன் குறிப்பிட்ட பின் அட்டைப்படம் ஒரு விளம்பரமே. விளம்பரம் ஒரு கருசிகைக்கு தவிர்க்க முடியாதது. இருப்பினும் அவற்றையும் ஒழுங்கமைப்பதில் கவனமெடுக்கிறோம்.

கவிதைகள் தொடர்பாக அருவி ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியுள்ளது. ஒருபுறம் தரமாக கவிதைகளை எழுதித் தெடுக்க வேண்டியும் மறுபுறம் வளரும் கவிஞர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டியுள்ளதால் இவ்வையிரண்டு குமிடையில் ஒரு சமநிலையை பேணவேண்டியுள்ளது. கூடுதலாக கவிதைகளைப் பிரசுரிப்பதற்கு இடவசதி மட்டுப்படுத்துகின்றது எனவே ஓரளவு தரமாக தோன்றபவற்றை வேறு சிறந்த கவிதைகளுடன் சேர்த்து பிரசுரிக்கின்றோம். நிஸ்வாவின் ஆர்வத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய வகையில் அவரின் கவிதை வெளியிட இடவசதி இட கொடுக்கவில்லை. (அவரின் கடித கவிதையாகி உள்ளது.)

பிரபாகரனின் கவிதையை, அத உள்ளடக்கம் காரணமாக ஒரு கப்பட்ட சமுதாயத்தின் குரலாக இருப்பதால் அழகியல் அம்ச குறைபாடுகளை பெரிது படுத்தாம வெளியிடுகின்றோம்.

சுகாதேவன் கட்டிக்காட்டியுள்ள வயங்கள் வாசகர்களின் தரத்திற்கேற்ற அருவியின் வளர்ச்சியுடன் உட்காலத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படு இவை சம்பந்தமான விடயதானங்க ஆர்வமுள்ளவர்களிடம் இருந்த வரவேற்கப்படுகின்றது. குறிப்ப மலையகமக்கள் பிரச்சினை படி இனி வரும் இதழ்களில் கவனமெடுத்துக் கொள்ளப்படும். மலையக எழுத்தாளர்களின் உயங்களிப் அருவி எதிர்பார்க்கிறது.

-ஆசிரியர்-

ராமாயணத்தில் ராமனைப் போக்குக் காட்டி சீதையைக்கவர்ந்து வர மாரீசன் மான் வேடத்தில் அனுப்பப்பட்டான். மாணை உண்மையென நம்பி ராமன் தொடர்ந்தான். இறுதியில் அவலக்குரல் எழுப்பி மான் மறைந்தது. திரும்பி வந்து பார்த்தபோது, சீதையையும் இழந்து நின்றான்.

வடக்குக்கிழக்கு இணைப்பைத் துண்டிக்க சிறீனிவாசன் சமஷ்டி என்னும் வடிவில் திடீரென வந்தார். சமஷ்டியை பெரியவரவேற்புடன், யாவரும் ஏற்பதாய்க் கூறினர். இறுதியில் சமஷ்டி மறைந்தது. வடக்குக் கிழக்கு இணைப்பும் நிராகரிக்கப்பட்டது. சிறீனிவாசன் திரும்பவும் லண்டன் பயணமானார். பாராமுமன்றத்தெரிவுக்குமுலின் இறுதிநிலை இப்படித்தான் முடிந்துள்ளது. சமஷ்டி என்ற கழுதை, "இந்திய மாதிரி" (INDIAN MODEL) எனத் தேய்ந்து நிற்கின்றது. கட்டெறும்போ, இந்தியமாதிரி என்று தனக்குப் பெயர் சூட்டியது கூட போலிப்பெயர் தான். உண்மையில் அது சாட்சாத் "இலங்கைமாதிரி"யே தான் என்று கூறிநிற்கிறது.

இந்தியாவில் அரசியலமைப்பு முறை ஒரு சமஷ்டி ஆட்சிமுறையல்ல. அதேவேளை இலங்கையைப்போல் ஒற்றையாட்சியுமல்ல. அது ஒன்றிணைந்த மாநிலங்களின் ஆட்சியமைப்பாகும் (Union of States). இலங்கையின் தமிழர் பிரச்சினைக்கு இந்திய மாதிரியைத் தீர்வாகத் தரமுடியுமென்று தெரிவுக்குமுலின் சிங்களக்கட்சிகள் கூறுவதுகூட எந்தளவு அர்த்தபுஷ்டியானது என்பது ஆரம்பத்திலேயே சந்தேகமாக உள்ளது. இலங்கை தனது அரசியலமைப்புத் திட்டத்தை ஒற்றையாட்சி என்றநிலைமையிலிருந்து மாநிலங்களின் ஒன்றிணைந்த ஆட்சியமைப்பாக மாற்றத் தயாரா? அப்படியானால் சமஷ்டியை ஏற்படுத்துவதற்கு என்னென்ன தடைக்கற்கள் உள்ளதோ, அதாவது, பாராளுமன்றத்தில் முன்றில் இரண்டு பெரும்பரவாயை, சர்வஜனவாக்கெடுப்பொன்றின் மூலமாக மக்கள் அங்கீகாரம் போன்றவை இங்கும் பிரச்சினையாகத்தான் இருக்கும். ஏனெனில் இது ஒரு அரசியலமைப்புத்திட்ட மாற்றம்.

அடுத்து, இந்தியமாதிரி என்று கூறும் போது இந்தியாவின் மாநிலங்கள் மொழிவாரி மாநிலங்களாகும். அப்படியானால் இலங்கையிலும் மொழிவாரிமாநிலங்களாக வகுக்கத்தயாரா? அப்படியானால் வடக்குக் கிழக்கு இணைந்த ஒரு மாநிலமாக தமிழ் பிரதேசத்தைக் கருதவேண்டும். ஆனால் சிங்களக்கட்சிகள் வடக்குக் கிழக்கைப் பிரிக்கவேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டையே கொண்டிருக்கின்றன. தெரிவுக்குமுலிலும் அவ்வாறே தெரிவித்துள்ளன. அப்படியானால் இந்திய மாதிரியைத் தருவதாகக் கூறிக்கொள்வதும் இதயகத்தியானதா?

அடுத்து இந்தியாவில் காணியைப் பொறுத்தமட்டில் அவை மாநில அரசுகளின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டவையாக இருந்து, மத்திய அரசுக்குத் தேவைப்படுமிடத்து மாநிலஅரசிடம் கேட்டுப்பெறுவதாக உள்ளது. ஆனால் தெரிவுக்குமுலில் நடந்த காணிசம்பந்தப்பட்ட விவாதத்தில், சிங்களக்கட்சிகள், காணி மத்தியஅரசின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டவையாகவே இருக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தின. இதேபோல் சட்டம் ஒழுங்கை எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்தியாவில் பொலிஸ் மாநிலஅரசுகளின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இயங்குகின்றது. மத்திய அரசு தனக்குத் தேவையான பொழுது கடமையில் ஈடுபடுத்த ஒரு ற்சேவ் படைவயை வைத்துள்ளது. ஆனால் இங்கு தெரிவுக்குமுலில், சட்டம் ஒழுங்கு பற்றி விவாதித்தபொழுது பொலிஸ் ஒரு ஐ.ஜி.பி தலைமையில் இயங்க, அந்தந்தமாகாணங்களில் வெவ்வேறு டி.ஐ.ஜி களைக் கொண்ட படைப்பிரிவுகள் ஐ.ஜி.பி யின் நேரடிக்கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயற்படும் என்ற கருத்தையே சிங்களக்கட்சிகள் முன்வைத்தன. இதில் இந்தியாவின் மாநிலப்பொலிஸிற்கு ஒத்த மாகாணப்பொலிஸ் என்ற பேச்சிற்கே இடமில்லை. இப்படியிருக்க, எப்படி இந்தியாவின் மாதிரியைப் பின்பற்றி போதுமான அதிகாரங்கள் வழங்கப்படுமென்று மிகஇலகுவாகச் சொல்ல முடிகிறது?

இறுதியில் இணைப்பும்லை, சமஷ்டியுமில்லை, இந்தியமாதிரியுமில்லை. அப்போ எது? இதுவரை அதிகாரப்பரவலாக்கல் விடயத்தில் தொட்டுப்பார்க்கப்பட்டவை இவையே. இவற்றிலும் ஒரு உடன்பாடான தீர்மானம் எடுக்கப்படவில்லை. அதைவிட இன்னும் பல விடயங்களில் அதிகாரங்கள் பற்றிய பிரச்சினை தீர்க்கப்படவேண்டியுள்ளது. இப்படியிருக்க வெறும் சொற்களைக்கூறுவது அர்த்தமற்றது. உண்மையில் இந்தியமாதிரி என்பதிலாவது அக்கறை இருக்குமேயானால் இந்திய அரசியற்சட்ட நிபுணர்களுடன், இலங்கையில் "இந்திய வகை மாதிரி" யை எப்படிச் செயற்படுத்தலாம் என்று ஆலோசித்து ஒரு வரைவை உருவாக்கிக்கொண்டு பேசுவது உசிதம்.

இப்போது இறுதியாக உள்ள கேள்வி இதுதான். பாராளுமன்ற தெரிவுக்குமுலில் நம்பிக்கை இழந்து போகுமாயின் அடுத்தது என்ன?

இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு

சமஷ்டி முறை சாத்தியமானதா?

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணும் விடயத்தில் இப்போது சடுதியான திருப்பங்கள் தோன்றியுள்ளன. ஒன்று சில தமிழ் கட்சிகள் முதல் முறையாக வடக்குக்கிழக்கு இணைப்பை நிபந்தனையுடன் கைவிட முன்வந்துள்ளன. மறுபுறம் சிங்களக்கட்சிகள் இவ்வளவு காலமும் மறுக்கப்பட்டு வந்த சமஷ்டிக் கோரிக்கையை நிபந்தனையுடன் ஏற்க முன்வந்துள்ளன. ஆனால் இம் மாற்றங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வழி வகுக்குமா என்றால், அதுதான் சிக்கலான விடயமாக உள்ளது.

இணைப்புக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டு தமிழ் கட்சி ஒன்றால் முன்வைக்கப்பட்ட முதலாவது முன்மொழிவு - ரெலோ அமைப்பை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சட்டத்தரணி சிற்சீக்காந்தாவின் முன்மொழிவாகும். இதில் வடக்குக் கிழக்கு இணைப்பைக் கைவிடுவதற்கான மாற்றுநிபந்தனை: இவ்விரு மாகாணமக்களாலும் நேரடியாகத் தேர்தல் மூலத்தெரிவு செய்யப்படும் ஆளுனர் ஒரு வரை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதுவாகும். இதன் படி இவ்வாறான ஒரு ஆளுனரின் கீழ் வடமாகாணத்திற்கும் கிழக்கு மாகாணத்திற்கும் இரு வேறு மாகாணசபைகள் தொழிற்படும். இது இன்றைய ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையினைப் போன்ற மாற்று வடிவமொன்றும். ஜனாதிபதிக்கும் பாராளுமன்றத்திற்குமான உறவு போன்று ஆளுனருக்கும் மாகாணசபைக்குமான உறவு இருக்கும். ஒரு வித்தியாசம், அங்கு ஒரு பாராளுமன்றம் இங்கு இரண்டு மாகாணசபைகள்.

ஆனால் இலங்கையில் அண்மையில்தான் ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறைக்கு எதிரான எதிர்ப்பு பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தி சற்று தணிந்துள்ளது. இவ் வேளையில் ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறைக்கு ஒத்த ஒரு ஆளுனர் ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள எதிர்க்கட்சிகள் முன்வருவது சாத்தியமானதல்ல. அத்துடன் இப்படி ஒரு ஆளுனரை மட்டும் வடக்குக் கிழக்குக்குப் பொதுவானவர் ஆக்குவதன் மூலம் வடக்

குக் கிழக்கு மக்களின் அபிலாசைகள் எந்தளவிற்கு ஈட்டப்படும் என்பது தெளிவானதாக இல்லை.

எனினும் இந்த முன்மொழிவு தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டத்தில் நிராகரிக்கப்பட்டதால் மேற்கொண்டு தெரிவுக்குழுவின் யோசனைக்கு முன் வைக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் இதை அடுத்து வடக்குக்கிழக்கு இணைப்பைக் கைவிட்டு பதிலாக சமஷ்டி ஆட்சியைக் கோரி

**சிறீனிவாசன்:
வடக்கு கிழக்கு
இணைப்பைக்
கைவிட்டால் தான்
சமஷ்டி ஆட்சிக்கு
ஒப்புக்கொள்ளலாம்
என்ற நிபந்தனை**

முன்வைக்கப்பட்ட இன்னொரு முன்மொழிவுதான், சிறீனிவாசன் (பா. உ.) வின் முன்மொழிவு.

இது தான் தற்போது மிகுந்த சர்ச்சையை அரசியல்வட்டாரங்களில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. காரணம் - இதில் குறிப்பிட்டுள்ள சமஷ்டி ஆட்சிமுறைக்கு சிங்களப் பெரும்பான்மைக் கட்சிகளான ஐ. தே. க.வும் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியும் சம்

மதித்திருப்பதாகச் செய்திகள் வெளிவந்திருப்பதுதான்.

சமஷ்டி ஆட்சிமுறைக்கான கோரிக்கை செல்வநாயகம் காலம் தொட்டு வலியுறுத்தப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்டுப்போன ஒன்றாகும். 1972இல் சி. சு. சு. - கம்யூனிஸ்ட் கூட்டரசாங்கத்தினால் புதிதாக வரைவு செய்யப்பட்ட அரசியல் யாப்பு, தமிழ் கட்சிகளின் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் ஒற்றை ஆட்சி முறையை ஏற்படுத்தியதன் பின் அன்றைய சமஷ்டிக் கோரிக்கை எட்டாத ஒன்றாகப் போய்விட்டது. ஆனால் இந்தக்கோரிக்கை முன்னர் பண்டாரநாயக்காவாலேயே வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது. இலங்கை சுதந்திரமடைய முன்னர் டொனமூர் காலத்தில் பண்டாரநாயக்கா இதைப்பற்றிப் பேசியிருந்தார். அவர்கண்டியச் சிங்களவர்க்கும், கரையோரசிங்களவர்க்கும், தமிழ் பேசும் மக்களுக்குமாக மூன்று பிரதேசங்கள் கொண்ட சமஷ்டி ஆட்சிமுறை ஒன்றைப்பற்றிப் பேசியிருந்தார். ஆயினும் அப்போது இது சேர் பொன் இராமனாதன் போன்றவர்களால் எதிர்க்கப்பட்டது. பின்னர் பண்டா - செல்வா ஒப்பந்த காலத்தில் செல்வநாயகத்தால் வலியுறுத்தப்பட்ட இக்கோரிக்கையின் பேரில் கணிசமான உடன்பாடு காணப்பட்டிருந்தது. எனினும் அவ் ஒப்பந்தத்தில் சமஷ்டி என்ற பதம் நீக்கப்பட்டே இருந்தது. இவ் ஒப்பந்தம் கூட பின்னர் கிழித்து எறியப்பட்டது தெரிந்த ஒன்றே. இவ்வாறு சமஷ்டி என்ற விடயம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், முன்னரும் ஆலோசிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தாலும் அது பெரும்பான்மைக் கட்சிகளுக்கு ஒரு "அலேர்தி" ஏற்படுத்தும் விடயமாக மாறிப்போயிருந்தது.

அதனால் தான் சிறீனிவாசனின் சமஷ்டிக் கோரிக்கைக்கு இக்கட்சிகள் சம்மதித்து விட்டன என்ற செய்தி அரசியல் வட்டாரங்களில் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் பரபரப்பான செய்தியாக மாறி முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. ஆனால் இந்த முன்மொழிவில் வடக்குக்கிழக்கு இணைப்பு கைவிடப்பட்டுள்ளமைதான், தமிழ்கட்சிகளின் பக்கத்தில் அதிருப்தி தரும் விடயம். அத்தோடு இந்த சமஷ்டிக் கோரிக்கையை பெரும்பான்மையினக் கட்சிகள் வார்த்தையளவில் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அதை அமுலாக்குவது சாத்தியமாகக் கூடிதா என்பது மற்றைய கேள்வி. இதைச் சரியான முறையில் சொல்லப் போனால்,

முலாக்க முடியாது என்று தெரிந்துதான், வடக்குக்கிழக்கு இணைப்பைக் கைவிட்டதையும் யுக்தியாக இதை அவை அங்கீகரித்தனவா என்ற சந்தேகம்தான் அது. ஏனெனில் இந்த சமஷ்டி ஆட்சிமுறையை ஏற்படுத்துவதானால் தற்போதுள்ள ஒற்றை ஆட்சி அரசியல் திட்டத்திற்குள் ஏற்படுத்த முடியாது. அதற்கு அரசியலமைப்புத்திட்டத்தை மாற்ற வேண்டும். வெறுமனே அரசியலமைப்புத்திட்டத்திற்கு திருத்தங்கள் கொண்டு வருவதால் இதைச் செய்ய முடியாது. ஏனெனில் இது அடிப்படைகளில் செய்யும் மாற்றமாகும். எனவே இதற்கு சர்வஜனவாக்கெடுப்பு ஒன்றின் மூலம் இலங்கை மக்களின் பொது அங்கீகாரம் பெறவேண்டும். அதனோடு பாராளுமன்றத்திலும் முன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையால் இத்திட்டம் அங்கீகாரம் பெறவேண்டும். இக் கோரிக்கை சர்வஜனவாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படும் போது நிராகரிக்கப்படுவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் அதிகம். இதற்கு ஏற்றாற் போல் சிநீனிவாசன் அளித்துள்ள முன் மொழிவில் "இலங்கை சமஷ்டி அமைப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா இல்லையா என்ற கேள்வி ஜனநாயகரீதியான சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் மூலம் இலங்கைமக்களின் தீர்மானத்துக்கு விடப்பட வேண்டும் என்பதுடன் தெரிவிக்குமூலில் பங்குபற்றும் கட்சிகள் இதில் பங்கு பற்றவோ ஆதரவுதிரட்டவோ மாட்டாதென உறுதி அளிக்க வேண்டும்." என வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அப்படியானால் சமஷ்டியை ஏற்றுக்கொண்ட கட்சிகள் அதற்கு ஆதரவாகப் பிரச்சாரம் செய்யாது இருக்க, எதிரான சக்திகள் மட்டும் அதற்கு எதிரான பிரச்சாரத்தில் முழுமுச்சாக ஈடுபடும். ஏனெனில் சமஷ்டியை எதிர்ப்பவர்கள் சிநீனிவாசனின் இக் கோரிக்கைக்குக் கட்டுப்பாடவேண்டிய எந்த அவசியமும் இல்லை. வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொள்வதாக கூறியவர்களுடன் இரகசியமாக எதிராக வேலைசெய்தாலும் எதுவும் செய்வதற்கில்லை. எனவே இந்த நிபந்தனை சர்வஜனவாக்கெடுப்பில் சமஷ்டிக் கோரிக்கைக்கு எதிரான பக்கத்தில் தான் செயற்படும். இப்படியான பிரச்சினைகள் இந்த விடயத்தில் உள்ளன. ஆனால் இவற்றையெல்லாம் சமாளித்து ஏதாவது வழியில் சமஷ்டி ஆட்சியை ஏற்படுத்த முடியுமானால் அது மிகவும் வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒன்று. இன்று உலகில் முன்னேறிய பல நாடுகளில் இந்த சமஷ்டி ஆட்சிமுறை இனத்துவப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து முன்னேற்றத்துக்கு வழிகாட்டிய வெற்றிகரமான ஆட்சிஅமைப்பாகத் திகழ்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் அவ்வகையான சமஷ்டி ஆட்சியை வழங்கக்கூடியதாக இருந்தால், அதை ஏன் வடக்குக்கிழக்கு இணைத்த பிரதேசத்திற்கு வழங்க முடியாதென்பது இன்னொரு கேள்வி. இதை இன்னொரு விதத்தில் கேட்பதானால், வடக்குக்கிழக்கு இணைப்பைக் கைவிட்டால் தான் சமஷ்டி ஆட்சிக்கு ஒப்புக் கொள்ளலாம் என்ற நிபந்தனை ஏன் இங்கு அவசியம்? ஆக மொத்தத்தில் வடக்குக் கிழக்கு இணைப்பைக் கைவிடுவதற்கான ஒரு பேரப்பெருளாக இந்த சமஷ்டி என்ற விடயம் பாவிக்கப்படுகிறதா? இவ் விடயத்தில் தமிழகட்சிகளின் தரப்பில் எழுந்துள்ள சந்தேகம் என்னவென்றால் இது தமக்காக விரிக்கப்பட்ட வலையாக இருக்குமோ என்பதுதான். முதலில் வடக்குக்கிழக்கு இணைப்பைக் கைவிட்டால் சமஷ்டி தரலாம் என்பார்கள். அதை நம்பி ஒப்புக்கொண்டால் பின்னர் சர்வஜன வாக்கெடுப்பிற்கு விடும்போது அது தோற்கடிக்கப்பட "நாம் என்ன செய்வது மக்கள் தீர்ப்பு அது" என்று

சிநீனிவாசனின்

நடைமுறைச்சாத்தியமான(?)

ஒரு தீர்வு!

1. ஒற்றையாட்சித்தன்மையுடைய சிநீனிவாசன் அரசியலமைப்பு சமஷ்டி முறைக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். - அதற்கு முன்னிபந்தனையாக தெரிவிக்குமூலில் பங்குபற்றும் சகலகட்சிகளும் சிநீனிவாசன் சமஷ்டி அமைப்பை கொண்டிருக்க வேண்டுமா இல்லையா என்பதை மக்கள் தீர்மானிக்க நடைபெறும் ஜனநாயகமுறையிலான சர்வஜன வாக்கெடுப்பில், பங்குபற்றவோ அல்லது பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடவோ மாட்டோமென உறுதி கூறவேண்டும்.
2. வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள் ஒவ்வொன்றும் அதிகாரப் பரவலாக்கத்திற்கான தனித்தனியான அலகுகளாக (பகுதிகளாக) கருதப்பட வேண்டும்.
3. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அதிகூடிய அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படவேண்டும்.
4. அதிகூடிய அதிகாரத்தைக்கொண்ட அடி (கீழ்) மட்ட இனஅடிப்படையிலான ஸ்தாபனங்களை உருவாக்க, எல்லைகளை வரையறுப்பதற்காக எல்லைக்கமிஷன் ஒன்று வரையறுக்கப்படவேண்டும்.
5. அவ்வாறான கீழ்மட்ட ஸ்தாபனங்களின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பிரதேசத்தில், முடியுமான வரையில் அதேஇன சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்கள், மற்றும் அவர்களின் குடியிருப்பு, விவசாய மற்றும் கால்நடைவளர்ப்பு நிலையங்கள் ஆகியவற்றின் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
6. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பிற்கான விசேட ஒழுங்குகள் செய்யப்பட வேண்டும்.
7. ஒவ்வொரு குறித்த பகுதியிலும் உள்ள அரசின் தரிசுநிலங்களை அப்பகுதி இருக்கும் பிரதேசத்தில் வாழும் வெவ்வேறு சமூகங்களிடையே, அவர்களின் குடிசனப்பரம் பலுக்கேற்ப பரிசீலித்தளிப்பதற்கான நிலக்கமிஷன் ஒன்று அமைக்கப்படவேண்டும்.
8. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் 1971ம் ஆண்டு இருந்த இனப்பரம்பல் நிலையில் மாற்றம் இல்லாது வைத்திருக்க ஆவண செய்தல் வேண்டும். நடந்து முடிந்த குடியேற்றங்களை ஏதோ ஒருவகையில் அப்புறப்படுத்தாமலும் வைத்திருக்க ஆவண செய்தல் வேண்டும்.
9. நிலப்பங்கீட்டின் போது, எங்கெல்லாம் மக்கள் தமது இடத்தில் இருந்து பெயர்ந்துள்ளனரோ அவர்களுக்கு முன்னைய நிலங்கள் மீளவும் அவர்கள் வசம் செல்வதற்கு உத்தரவாதம் இருத்தல் வேண்டும்.
10. மேற் கூறப்பட்ட நிலப்பங்கீட்டுக்கொள்கைகள் சகலமாவட்டங்களிலும் குறிப்பாக அம்பாறை உட்பட ஒவ்வொரு அதிகாரப்பரவலாக்கப் பகுதிகளுக்கும் நடைமுறைப்படுத்தும் அதே வேளை மிகுதியாக வரும் முன்னைய அம்பாறைத் தேர்தல்தொகுதியின் நிலப்பரப்பு மொனராக்கலை மாவட்ட எல்லைகளுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும்.

கைவிரிப்பார்கள். இப்போது வடக்குக்கிழக்கு இணைப்பையும் கைவிட்டு சமஷ்டியும் கிடைக்காமல் நாம் நிற்போம். இது தான் அவர்களின் திட்டமாக இருக்குமோ என்பது தான் அந்தச் சந்தேகம். இது இவ்விதமிருக்க, சமஷ்டிக்கோரிக் கைக்கு இந்தக்கட்சிகள் சம்மதித்து விட்டதாக செய்தித்தொடர்புச் சாதனங்கள் பெரிய விளம்பரப்படுத்தியுள்ள போதும், இந்த வாக்குறுதிகள் எவ்வளவு தூரம் வலிதானவை என்ற சந்தேகமும் இப்போது தலை தூக்கத்தொடங்கியு

ள்ளது. ஏனெனில் அவை இரு பெரும்பான்மைக்கட்சிகளினதும் தலைமைப் பீடங்களால் இன்னமும் உத்தியோக பூர்வமாக உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை. பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழுவில் அதன் தலைவரும், சி. க. க உறுப்பினருமான மங்களமுனிசிங்க தனக்கு, சி. க. க இன் தலைவி சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா இச் சம்மதத்தைத் தெரிவித்ததாகத் அறிவித்திருந்தார். அமைச்சர் ஏ. சி. எஸ். ஹமீத் ஐ. தே. க வீன் சார்பில் இதற்கு சம்மதிப்பதாக தெரிவித்திருந்தார். ஆனால் இந்திய உயர்

ஸ்தானிகராலயத்தில் நடந்த விருந்தொன்றில் இந்தியப்பத்திரிகையாளருக்கு அளித்த பேட்டியில் திருமதி பண்டாரநாயக்கா, அப்படித் தான் கூறவில்லையென மறுத்துள்ளார். ஆனால் சிறீனிவாசன் (பா. உ) நம்பிக்கை தளராமல் உள்ளார். அவர் தனது திட்டங்கள் வெற்றி அளிக்குமென்றும் எம்மைப் பொறுத்திருந்து பார்க்கும் படியும் கேட்கிறார். ஆம் பொறுத்திருப்போம். அதை விட நாம் எதைச் செய்வது? □

தொண்டமான் நான் சமஷ்டிக்கு எதிரானவனல்ல.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக சிறீனிவாசன் (பா.உ) முன்வைத்திருக்கும் தீர்வுதொடர்பாக இ. தொ. கா. வின் கருத்தை தொண்டமான் தெரிவுக்குழுவில் முன்வைத்துள்ளார். அது முழுமையாகக் கீழேதரப்பட்டுள்ளது.

அரசியலின் சாராம்சம் சாத்தியப்படா தானவற்றைக் கையாளும் நுட்பமே! அசாத்தியமானவற்றைப் பற்றிப் பேசினேரத்தை விரயமாக்குவது பொதுமக்களை முட்டாளாக்கிக் குழப்புவதாகவே இருக்கும். சந்தேகத்துக்கிடமான சமஷ்டிவார்த்தைகளால் முடி மறைத்தவடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கான இரு கவுன்சில் சூத்திரம் ஒருவரையும் ஆர்க்கிசுப்போலிவில்லை. தமிழ்மக்களின் அரசியல் சாதுரியத்தைப்பற்றி அறிந்திராதவரே சமஷ்டி முறையையும் சமஷ்டி அலகைத்துண்டுவதையும் போட்டுக் குழப்புவார்கள். திரு சிறீனிவாசனால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள சமாதானச்சூத்திரம் காத்திரமான எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை நான் வெளிப்படையாகவே கூற விரும்புகின்றேன். மக்களின் உணர்வு நிலைகளை இனம் கண்டுகொள்ளும் போது அல்லது அவர்களிடம் இருந்து ஆணையைப்பெற்ற பின்னரே ஒரு அரசியல்வாதி ஒரு கருத்தை முன்னெடுத்தல் வழக்கமாகும். இவை இரண்டும் இல்லாதவிடத்து சிறீனிவாசனின் இரு கவுன்சில் தீர்மானம் அரசியல் பூர்வமற்றதாகும். அது எவ்வீத

அங்கீகாரமோ அல்லது எதுவித மதிப்போ உடையதானதல்ல. அதனை ஆராய்வதற்கு கூட அதில் எந்தவித உள்ளடக்கமும் இல்லை. அதனை நிராகரிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் அது தானாகவே வலுவிழக்கிறது. இலங்கைமக்களின் அங்கீகாரத்துடன் சமஷ்டி அரசியல் அமைப்பை அமுல்செய்யவேண்டும் என்று, இவ்வா

றான இலகுவான வழிகள் இருக்குமானால் 1949இல் இருந்து, அதாவது சமஷ்டிக்கட்சி உருவாகிய காலத்தில் இருந்து, இதற்காக ஏன் போராடி இருக்க வேண்டும்? 1970, 1972 இல் புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்ட போது, 1977, 1978இல் இன்றைய அரசியலமைப்பு எழுதப்பட்டபோது இது கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. சிறீனிவாசன் போன்ற ஒருவர் இப்படியான தீர்வு ஒன்றைக்கண்டுபிடிக்காததன் காரண

மாகவா கடந்த 15 வருடமாகப் பிரிவினைப் போர் நடைபெறுகின்றது? மக்களால் சர்வஜனவாக்கெடுப்பில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, பாராளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையைப் பெற்று சமஷ்டி முறையை அமுல்படுத்துவதால் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணலாம் என்பதனைக்கூறுவதற்கு ஓர் வெளிநாட்டில் வதியும் இலங்கையர் வரும்வரை எமது நாடு முச்சுத் திணறிகொண்டிருந்ததா? என்னைப்பொறுத்தவரை சமஷ்டி முறையே சிறுபான்மையினரின் உரிமையைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஓர் சிறப்பான முறையாகும். எனவே நான் எந்தவகையிலும் சமஷ்டி முறைக்கு எதிரானவனல்ல. ஆனால் ஒருவர் அரசியல்வாதர்த்தையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். அரசியலமைப்பின் ஷரத்து- 2 இலங்கை ஒற்றைஆட்சி எனக்கூறுகின்றது. ஷரத்து 83 இன்படி இதனைமாற்ற மக்கள் அங்கீகாரத்தையும், பாராளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையையும் பெறவேண்டும் எனக்கூறுகின்றது. இத்தகைய ஓர் சீர்திருத்தத்தை பாராளுமன்றத்தால் முன்னெடுக்கவோ, சர்வ ஜனவாக்கெடுப்பில் ஆதரவைப் பெறவோ முடியாத தொன்றாகவே நான் கருதுகின்றேன். அரசாங்கமும் எதிர்க்கட்சியும் மனப்பூர்வமாக விருமனோலன்றி சமஷ்டி முறை பற்றி பிரஸ்தாபிப்பதே வீண்வேலையாகும். இலங்கைத் தமிழருக்கு சிறீனிவாசனின் "அதிபுத்திசாலித் தனமான" நடைமுறைசாராந்த தீர்வு சிரிபிற்கிடமானதாகும். அரசியல்சாதுரியமின்மை காரணமாக தமிழர்களின் உரிமை மறுக்கப்படலாம். ஆனால் அவர்களின் மீது குதிரைச்சவாரி விடமுனைவது எதுவித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாது. அது கண்டிக்கத்தக்கதாகும்.

வடக்குக்கிழக்கு இணைப்பைக் கைவிடுவதற்கு ஒரு பேரம்? பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு நாடகம்.

பாராளுமன்றத்தெரிவுக்குழு ஏறத்தாழ இப்போது ஒரு முடிவுநிலையை எய்தியுள்ளது. இலங்கைப்பிரச்சினையில் அக்கறைகொண்ட உலகத்தோரும் இலங்கைமக்கள் யாவரும் இந்தத் தெரிவுக்குழுவின் முடிவை மிக ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தனர். ஆனால் இச் செய்தியை ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியாக அறிவிக்க முடியாமையானது எல்லாவற்றிலும் ஏமாற்றகரமானது. ஏனெனில் இத்தனை பிரதானங்களுக்கு மத்தியிலும் பெருந்தன்மை, கூட்டுணர்வு, ஒருமித்த கருத்து, விட்டுக்கொடுப்பு, சகவாழ்வு என்ற வார்த்தைகளின் அளவுகணக்கற்ற பிரயோகங்களின் பின்பும் மீண்டும் வந்து கதைவத்தட்டி நிற்பது பழைய குருடிதான். இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கு முன் இருந்த ஒரேயொரு அரசியல் அடிப்படை 13ம் திருத்தச் சட்டமான மாகாணசபைத் திருத்தச்சட்டம். அதாவது இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம். இன்று அதிலிருந்து சிறுஅடி தன்னுடைய முன்னே செல்லாத நிலையில், மாறாக அதில் தொத்துப்பறிநிலையில் விடப்பட்டிருந்த வடக்குக் கிழக்கு இணைப்பு என்பதையும் முறித்து விடுகின்ற கைக்கரியத்தோடு சபையை முடிவுக்கு கொண்டுவருகின்ற போக்கைத்தால் உண்மையில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் சமஷ்டி அமைப்பு முறைபற்றி அண்மையில் பரப்பர்ப்பாக காட்டப்பட்ட ஆர்வம் பலருக்கு இலங்கை அரசியற் போக்கில் ஏதோவொரு குணம்சரீதியான மாற்றம் ஏற்படுகின்றதோவென்ற மெல்லிவதோர் நம்பிக்கையைக் கூட ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். என்னும் வெளியே பத்திரிகைகள், தகவல் தொடர்புச்சாதனங்கள் தூக்கிவந்த செய்திகள் சித்தரித்ததற்கு முற்றிலும் மாறாக, உள்ளே அடிமனதில் இந்தக் கருத்திற்கு எந்தவிதமான சிறப்பர்த்தமும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இது தெரிவுக்குழு இறுதியாக சமஷ்டிபற்றி எடுத்த தீர்மானத்தில் வெளிப்படையாகிவிட்டது.

இங்கே 11 பேருடைய பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காணலாம் என்று நம்பி, தெரிவுக்குழு பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்ட தமிழகர்கள், இறுதியில் விரகதியடைந்த நிலையில் கூட்டாக வெளியிட்ட அறிக்கையை கீழே தருகிறோம்.

பாராளுமன்றத்தெரிவுக்குழுவில், மீண்டுமொரு முறை தமிழ்மக்களின் அபிலாசைகள் மறுக்கப்பட்டமையால், நாம் இப்போது தெ. குழுவில் நடந்தவற்றை மிகுந்தமனவருத்தத்துடன் வெளியில் சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்குள்ளாகியுள்ளோம். 1992 மார்ச்சு 11 அன்று பா.தெ.குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் பெரும்பான்மை வாக்குகளின் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்டவையேயன்றி தமிழ் சிங்கள கருத்தொருமைப் பாட்டின் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்டவையல்ல. எனவே, இது திரும்பவும் இழைக்கப்பட்ட நம்பிக்கைத் துரோகம் என மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றோம். இந்தப் பா.தெ.குழுவின் செயற்பாடுகள் யாவும் வெறும் கண்துடைப்பே.

1991ம் ஆண்டு இந்த பா.தெ.குழு ஆரம்பித்த நாளில் இருந்து ஒழுங்கற்று, அது நீண்ட இடைவெளிகளுடன் இடைக்கிடை கூட்டப்பட்டு, அப்போதும் கூட கூட்டத்தை நடத்த தேவையான குறைந்த பட்ச உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை ஈட்டுவதே சிரமமானவாறு நடந்து வந்தது. இது எமக்கு மத்தியில் இப்பா.தெ.குழு விற்கு தமிழர் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் ஆர்வம் இல்லையோ என்ற ஐயப்பாட்டை ஆரம்பத்திலேயே தோற்றுவித்திருந்தது. ஐ.தே.க வும் (அரசாங்கமும்), சிறீலங்கா.க.க வும் (எதிர்க்கட்சியும்) தீர்வுக்கான எந்த முன்மொழிவுகளையும் முன்வைக்க மறுத்ததன் மூலம் இந்த சந்தேகங்கள் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்டது. இருந்தாலும் நாம் தனியாகவும் கூட்டாகவும் முன்மொழிவுகளை வைத்தோம். பேச்சுவார்த்தைக் கூடாக தீர்வைக்காணும் இந்த நேர்மையான முயற்சிகளின் விளைவாக, 7 தமிழ்க்கட்சிகளும், இ.தொ.காவும் தற்போது நான்கம்சக்கோரிக்கையென அழைக்கப்படும் ஆவணமொன்றை பா.தெ.குழு முன் ஆணி 92 இல் சமர்ப்பித்தனர். இத்துடன் நிலாமல், பா.தெ.குழுவில் அங்கம் வகிக்காத கட்சிகளுடனும், அங்கம் வகிக்கும் கட்சிகளுடனும் சந்தித்து இக் கோரிக்கையை விளக்கி ஆதரவு தேடினோம். இந்த நான்கம்சக் கோரிக்கையை எந்தவொரு கட்சியும் முற்று முழுதாக நிராகரி

க்கவில்லையென்பதையும் இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம்.

பத்திரிகை மற்றும் தகவல்தொடர்புச் சாதனங்களால் பெரும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்ட இந்த நான்கம்சக் கோரிக்கை, 92 ஆணி 17 இல் தெ.குழுவிற்கு கையளிக்கப்பட்டது. இருந்தாலும் இந்த நான்கம்சக்கோரிக்கையை புறக்கணித்து விட்டு தெ.குழுவின் தலைவர் ஒரு கருத்துப் பத்திரத்தை (Concept paper) சமர்ப்பித்தார். அதை நாம் நிராகரித்து எமது நான்கம்சக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தினோம். இதையடுத்து நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின் மாற்றுப் பத்திரமொன்றை (Option paper) சுற்றுக்கு விட்டார். இவ் வறிக்ையை சமர்ப்பிக்க முன்னர், குழுவின் தலைவர், தமிழர்வருதலைக்கூட்டணி அங்கத்தவர்களுடன் 7.10.1992 இல் கலந்துரையாடல் ஒன்றை நடத்தினார். இக் கூட்டத்தில் திருவாளர்கள் ரணில் விக்ரமசிங்க, ஏ.சி.எஸ். ஹமீட், சந்திரா ரணதுங்க, ஹரேந்திரக் கொரியா, அனுரா பண்டாரநாயக்கா, லக்ஷ்மன் ஜெயக்கொடி, ஹலீம் ஈஷாக், ஏ.எச்.எம். அஷ்ரஃப் ஆகியோர் பிரசன்னமாகியிருந்தனர். இக் கூட்டத்தில் முன்மொழியப்பட்ட பிராந்திய சபைகளுக்கு கணிசமான சட்டவாக்கங்கள், நிறைவேற்றதிகாரங்கள் அளிக்கப்படுமென உறுதியளித்தார். இதே போன்று வாக்குறுதிகள் வெவ்வேறு பேச்சுவார்த்தைகளின் போது ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.இற்கும், புளொட் அமைப்பிற்கும் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் இந்த மாற்றுப்பத்திரம் சுற்றுக்கு விடப்பட்டபோது எமக்கு வாய்மூலம் அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளுக்கும் அதற்கும் பெருமளவு வேறுபாடுகள் இருந்ததைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தோம். இது எமக்கு அதிருப்தியைத் தந்தபோதிலும், தமிழ்க்கட்சிகளாகிய நாம் மீண்டுமொரு முறை மாற்றுப்பத்திரத்துக்கான பதிலை 92.ஆப்பி.21ம் திகதி சமர்ப்பித்தோம்.

அதன் பின்பு சம்பவங்கள் மிக விரைவாக நடந்தேறின. ஒரு புறம் தெ.குழு தீர்வுக்கான முழுமுயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தோற்றப்பாட்டை தமிழ்மக்களுக்கு காண்பித்துக்கொண்டு அதே

உரிமைக்குச் சமமானதை உங்களுக்கு நாங்கள் தருவோம் எனக் ஹமீட் கூறினார். க.கட்சியும் இந்த நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டது. ஐ.தே.கவும் க.கட்சியும் ஒரு சில நாட்களுக்குள்ளாகவே சமஷ்டி சம்பந்தமான தமது நிலைப்பாட்டை கைவிட்டு விட்டார்களென்று தமிழ்நாட்டினர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். இவ் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் ஒரு இடைக்கால அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கப்போவதாக தெ.கு.மு.வின் தலைவர் கூறினார்.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை நேர்மையாக அணுகி அதற்கு ஒரு நியாயமான தீர்வைக்கான, சிங்களக்கட்சிகள் மீண்டும் ஒருமுறை தவறிவிட்டன என்பதையே மேற்குறிப்பிட்ட சம்பவங்கள் காட்டுகின்றன. ஐ.தே.க வின் ஜனாதிபதி தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தபடி வடக்குக் கிழக்கு இணைப்பை ஏற்றுச் செய்வதாகக் கூறிய வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவே தெரிவிக்குமுள்ள சகல நடவடிக்கைகளும் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது என்பது இப்போது தெளிவாகின்றது. இது சுதந்திரக்கட்சிக்கும் ஏற்படையதாகவே இருந்தது. இவ்விருக்கட்சிகளாலும், இந்த முடிவுகளை எய்துவதற்காக காட்டப்பட்ட மாயமான் தான் இந்த சமஷ்டியாகும். பா.தெ.கு.மு.வின் முழுநடவடிக்கையின் பொழுதும் அக்கறைமிக்க கலந்தாலோசனை எதுவும் நடக்கவில்லை. ஐ.தே.க அல்லது க.க.வின் பக்கத்தில் விட்டுக்கொடுப்பிற்கான எந்த அறிகுறியும் இருக்கவில்லை. நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டினர்களுடன் எந்தவிடயத்திலாவது கருத்தொருமைப்பாடு ஏற்படவில்லை. கலந்தாலோசனை என்பது வெறுமனே திசைதிருப்பலாகவும், விட்டுக்கொடுப்புகள் நேரடியான நேர்மையற்ற ஏமாற்றல்களாகவும் அமைந்ததை வரலாறு நிச்சயம் பதிவு செய்யும்.

அத்துடன் இங்கு ஈட்டப்பட்ட கருத்தொருமைப்பாடு என்பது தீண்டகாலமாக வேதனைகளை அனுபவித்து வரும் தமிழ்மக்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட சிங்களக்கட்சிகளின் குறுகிய இனவாதக் கண்ணோட்டத்தின் ஒரு பக்கச் சார்பான திணிப்பேயன்றி வேறொன்றுமல்ல.

14.12.1992

இவ் அறிக்கையில் கையொப்பமிடக்கட்சிகள்-

TULF, EPRLF, PLOT, ENDLF, EROS, ACTC

புதிய அகதிகள் குடிவரவுச்சட்டத்திற்கு கண்டாவில் எதிர்ப்பு.

கண்டாவின் குடிவரவுச்சட்டத்தில் பல பாதகமான மாற்றங்களை கொண்டு வரும் மசோதா (Bill.86) இற்கு பலமான எதிர்ப்பு அங்கு கிளம்பியுள்ளது. தொழிற்சங்கங்கள், வழக்கறிஞர்கள் தேவாலயங்கள், திருச்சபைகள், மனித உரிமை அமைப்புகள், குடிமக்கள் சேவை மன்றங்கள் என்று பல துறைகளில் இருந்தும் இவ் எதிர்ப்பு கிளம்பியுள்ளது. ஒன்றாறியோலில் உள்ள 40 க்கும் மேலான பொது அமைப்புகள் இணைந்து மசோதாவின் பாதக விளைவுகளை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கென கூட்டமைப்பொன்றினை "நீதியான அகதிகள் மற்றும் குடிவரவுக் கொள்கைகளுக்கான கூட்டமைப்பு" என்ற பெயரில் அமைத்துள்ளனர். மேற்படி கூட்டமைப்பின் எதிர்ப்பு நிகழ்ச்சி ரொறன்ரோவில் பிரதமர் மல்ரோனியின் கொள்சுவேடரிக்கட்சி அலுவலகத்தின் முன்னால் நடைபெற்றது. Kill Bill. C.86 என்று கலோக அட்டைகளுடனும் பதாகைகளுடனும் நூற்றுக்கணக்கானோர் இரண்டு மணிநேர ஆர்ப்பாட்ட நிகழ்ச்சியில் பங்கு பற்றினர். இதற்கு முன்னரும் வெகுஜன தொடர்புச்சாதனங்களின் மகாநாடொன்றினை இக் கூட்டமைப்பினர் நடத்தி இம்மசோதாவின் பாதகமான தன்மைகளை எடுத்துக்கூறினர். பின்னர் ரொறன்ரோ குயின்ஸ் பார்ச்சிலும் இதைமீட்டு ஒரு கண்டன ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற்றது.

இம்மசோதாவைக் கொண்டு வந்த அமைச்சர் திரு. வால்ட் கூட் அகதிகள் கண்டாவின் அகதிகள்கொள்கையைத் துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்கள் என்று நாடாளுமன்றத்தில் கூறியுள்ளதுடன், பத்திரிகைப் பேட்டி ஒன்றில் தனது மனப்பாங்கைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தினார். "அகதிகளை அவர்களது சொந்த ஊருக்கோ அல்லது எவ்வூரின் ஊடாக வருகிறார்களோ அவ்வூருக்கோ அதாவது அமெரிக்காவுக்கோ திருப்பி அனுப்பக்கூடியதாக இருக்கையில் கண்டாவில் உள்ள நாம் ஏன் இந்த சிரமத்துக்குள் மாட்டிக் கொள்ள வேண்டும்?" பாராளுமன்ற

உபகுழுவுக்கு 91 கார்த்திகை 25, இவ் குடிவரவு தொடர்பாக இவர் அளித்த அறிக்கையில் "நாம் இது விடயமாக மிக ஊக்கத்தோடேனையே இயங்கி, இந்த நாட்டில் இருப்பதற்கு எவ்வித உரிமைகளும் அற்றவர்களை அகற்றவும், நாடுகூடத்தவும் செய்யும் நோக்கமுடைய

மசோதாவிற்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டம்.

கண்டாவில், அகதிகளைக்கட்டுப்படுத்தும் இவரின் கடுமையான நடைமுறைகளுக்குள்ளே அகதிகளை அகற்றும் வீதம் 1990இலும் பார்த்து 235% இனால் அதிகரித்தது. அத்துடன் 1993இன் முதல் 3 மாதங்களில் அகதிகளை ஏற்பது 1991இல் இருந்த 64% இலிருந்து 54% ஆகக் குறைந்தது. 86எனும் இம்மசோதா ஏன்தேவையென்று அவர் இப்படிக் கூறுகின்றார். "இந் நாட்டை முன்னேற்ற வரவிற்கும் பிய நூறாயிரக்கணக்கான மக்களின் கியூவைத் தாண்டி பொய்யான அகதிகள் வருவதை கனடியர்கள் விரும்பவில்லை." தகவல்: தமிழர் தகவல் (கண்டா)

சஞ்சிகை

“கண்ணீர் வடிக்கும் பொழுதும், கைகொட்டிச் சிரிக்கும் பொழுதும் கலைக்கு இடமுண்டு... கலையின் வடிவங்கள் காலத்தை, இடத்தை, சூழ்நிலையைக் கடந்து வாழ்வன- வளர்வன” எனக் கூறும் “கலைமுகம்” காலாண்டுச் சஞ்சிகை யாழ்ப்பாணம் திருமறைக் கலாமன்றத்தினரால் வெளியிடப் படுவது. நாடகம், இசை, ஓவியம், சிற்பம், நாட்டுக் கூத்து, நாட்டார்கலை, இலக்கியங்கள் என நேர்மையான கலைச்சேவை புரியும் இம்மன்றத்தின் ஜீவநாடி-வணர்நீ. மரியசேவியர்.

ரமணி முதலான ஓவியர்களின் அட்டைப்படங்களும், காத்திரமான கலை நுட்பங்கள் கூறும் கட்டுரைகளும் கலை முகத்தைப் பெறுமானமுள்ளதாக ஆக்குகின்றன. □

தீர்ப்பு

தொழிற்சங்கப்போராட்டத்தின் பயனாக, கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தொழிற்சங்கச் சந்தா, தொழிலாளர்களின் சம்பளப்பணத்திலிருந்து பிடித்து வரப்பட்டது. இவ்வருடம் முதல் தோட்டத்தில் உள்ள ஒரு டிவிசனில் 25வீதத்திற்கு குறைந்த அங்கத்தவர்கள் உள்ள சங்கத்திற்குச் சந்தா பிடிக்கமுடியாதெனத் தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த ஜனநாயக விரோதச் செயல் காரணமாக தொழிற்சங்கக் கூட்டுக்கமிட்டியில் உள்ள 9சங்கங்களும் 2தொழிலாளர்களும் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்திருந்தனர்.

வழக்கை விசாரித்த உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர்கள் அரசின் செயல் மனிதஉரிமைமீறும் செயல் என்றும் தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கச்சந்தாவை வழமைபோல் பிடிக்கலாம் என்றும் உத்தரவிட்டுள்ளனர். இந்த

வளக்கில் இவங்கைத் தொழிலாளர்களாகிய ரகம் அரசுடன் சேர்ந்து வழக்குத் தாக்கல் செய்திருந்தது. ■

அஞ்சலி

நாற்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் இருந்து கிட்டத்தட்ட தன் வாழ்க்கைக்காலம் முழுவதையுமே, மனித வாழ்வின் மேம்பாட்டிற்காக போராடுவதற்கு அர்ப்பணித்த கம்யூனிஸ்ட் வி.ஏ.கந்தசாமி அவர்கள் தனது 70வது வயதில் - (9.11.2012ல்) - தனது சிந்தனையை, செயற்பாடுகளை நிறுத்திக்கொண்டார்.

ஒரு கருட்டுத்தொழிலாளியாக தன் இளமைக்கால வாழ்வை ஆரம்பித்த கந்தசாமி, இலங்கைக் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து தொழிற்சங்கநடவடிக்கைகளிலும், போராட்டங்களிலும் தீவிரபங்காற்றியவர். சீவல் தொழிலாளர் சங்கம், கருட்டுத்தொழிலாளர் சங்கம், சாப்புச் சிப்பந்திகள் சங்கம், நகர சுத்தித் தொழிலாளர் சங்கம் என பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும், சாதிரீதியாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும் அணிதிரட்டி அவர்களின் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காக தமிழர் மகா சபையையும் உருவாக்குவதில் முதன்மையான பங்கு வகித்தார்.

இலங்கையின் போராட்ட வரலாற்றில் அழியாத இடம்பெற்ற தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்துவதில் தீவிர கவனம் செலுத்தியவர் கந்தசாமியவர்கள். அகில இலங்கை விவசாயிகள் சங்கம் உருவாக்கப்பட அதன் ஆரம்பகர்த்தாவாகவும் இருந்து செயற்பட்டு, அதன்வடபகுதிப்பிரதிநிதிகளும் விளங்கினார். 1960இல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிளவடைந்த பின்னர், இ.க. கட்சி (பீக்கிங்) இல் மத்தியகுழு உறுப்பினராகவும், பொலிப்பீரோ உறுப்பினராகவும் இருந்து கட்சியை வழிநடத்திச் சென்ற கந்தசாமி அவர்கள், அதன் அரசியற்கருத்துக்களிலும், செயற்பாட்டிலும் முரண்பட்டு மாக்கிஸ்ட்-லெனினிஸ்ட் கட்சியை உருவாக்குவதிலும் முக்கியபங்காற்றினார். மா-லெ கட்சியில் மத்திய குழு உறுப்பினராகவும், பொலிப்பீரோ உறுப்பினராகவும், காரியதரிசிகளில் ஒருவராகவும் இருந்து செயற்பட்டார். போராட்டங்கள், அமைப்பு நடவடிக்கைகளில் மாத்திரமல்லாது பத்திரிகைத்துறையிலும் அக்கறை காட்டினார். முற்போக்கெழுத்தாளர் சங்கத்துடன் சேர்ந்து அந்தந்தக் காலகட்டத்தில் வெளிவந்த - தேசாபிமானி, தொழிலாளி - போன்ற பத்திரிகைகள் வெளிவர பிரதான பாத்திரம் வகித்தார்.

மா-லெ கட்சி செயலிழந்த பிற்பாடுகூட தனது வயதான காலத்திலும், ஒரு இளைஞரைப்போல செயற்பட்டு இலங்கைத் தேசியப்போராட்டத்தில் பெரும் திரளாக வந்த இளைஞர்களுக்கு இடதுசாரிக்கருத்துக்களைப் போதிப்பதில் தனது காலத்தைச் செலவு செய்தார். தமிழ்த் தேசியவிடுதலைப் போராட்டத்தில் விலகி நின்ற கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு கந்தசாமி அவர்களின் இறுதிக்கால அரசியற்பாடுகள் மனக்கசப்பை ஏற்படுத்தியிருந்த போதும்,

அவர் ஒரு பேராளியாக, போராட்டத் தலைவராக வாழ்ந்து, தன் இறுதிக்காலம் வரைக்கும் தன்னைப் போராட்டங்களுக்கு அற்பணித்தவர் என்பதில் யாருக்கும் முரண்பாடுகள் இருக்கமுடியாது. இன்று அரசியலை ஒரு பிழைப்பாகவும், பொழுது போக்காகவும் கொள்ளும் பலர் மத்தியில், கட்சியையும் தோழர்களையும் தன் குடும்பமாகக் கருதி, திருமணம் கூடச் செய்துகொள்ளாமல், அரசியல்வாழ்க்கை வேறு குடும்ப வாழ்க்கை வேறு என்ற பேதம் எதுவுமின்றி ஒரு முன்னுதாரணமாக வாழ்ந்த வி. ஏ. கந்தசாமி அவர்கள் நம்மிடையே இல்லை. இருந்தும் அவர் மக்கள் மனங்களில் வாழ்கிறார்.

கந்தசாமி: மக்கள் மனங்களில்

மருத்துவம்

மருத்து தமிழ் இலக்கியத்துறையில் முஸ்லீம்களின் பங்களிப்பு கணிசமானது அண்மையில் வெளி வந்திருக்கும் எஸ். எல். எம். ஹனிபாவின் மக்கத்துச்சால்வை சிறுகதைத்தொகுப்பு அப்படிச் சொல்லக்கூடிய ஒன்றாகும். அத் தொகுப்பில் இருந்து இச் சிறுகதை பிரசுரமாகின்றது.

“கெதிய்யாக் காலெ எட்டிவெய்ங்கெ” சலவாத்து சப்தத்துக் கிடையில் முஅத்தின் குரல்விட்டான். மையத்தைத் தொடர்ந்தவர்கள் காலை எட்டிப் போட்டார்கள்.

இடையில் மையித்து- சந்தூக்கை சுமந்து வந்தவர்களில் மஜீதும் ஒருவன்.

அவன் தோளில், அவன் மனைவி செய்நம்பு மையத்தாகி.

நேற்று- நிறைமாசத்தோடெயும் அவனுக்கு அவள்தான் ஆக்கிப் போட்டாள் பச்சரிசிச் சோறும் மாங்காவெச்சிச் சூடெயின் பாலாணமும் நாவுக்கு ருசிய்யா எப்பிடி ஆக்குவாள். இன்னெய்க்கி பொல பொலத்து விடியக்கொள தலப்புள்ளத்தாச்சி- செப்புக்குடும் போலெ- அவள் வயிறு மினுமினுத்து அவன் கண்ணுக்குள் வாளிப்பாஞ்சாள்.

இப்போ-

அவன் தோளில் அவள் மையத்தாகி- நினைவுகள் மட்டும் அவனை வீட்டு நீங்கவில்லை.

சுருமாரி வீடு அமளி துளிப்பட்டது.

“முகைதீன் ஆண்டவரே! என்டபுள்ளெட வவுத்துச் சுமய்நீங்காள். இறக்கோணும்.”

“புள்ளெ! ஒப்பாரி வெச்செ போதும்- இந்தெ விளக்கிலெ எண்ணெயெ ஊத்திட்டுவா. ஊடு இரிட்டாக் கிடக்கு.”

“போட்டெ போட்டெ இடத்தலெ சாமாஞ்சக்கட்டுகள். ஆரோ தடார் புடாரென்று ஒதுங்கப் பன்றாங்கெ...”

“இந்தெக் கதவ அடைக்கவுமெலா, துறக்கயுமெலா. ஓடாவிரெ வூட்டநாய் பூர் ரெண்டு சும் மாவா சொன்னானுகள்.”

கதவ இழுத்து ஆரோ அடைக்காங்கெ-

வாசலிலெ மடாப் பாணையிலெ தண்ணி கொதிக்கக் கிடக்கிது. ஆலி புகைபோலெ மேலெ கிளம்புது அடுப்பச் சுத்தி உரிமட்டங்கள் பத்தியும்...பத்தாமலும்... அடிக் கொரு தரம் முக்கலும் முனகலுமாக வீட்டுக்குள்ளிருந்து சத்தம்- மஜீத்துக்கு குரல் குலையப் பிணைஞ்சிது. “ஆண்டவனே! என்ட வூட்டுக்காரிரெ சுமய்ய இறக்கிப்போடு...”

“கஸ்ஸா மருத்துவிச்சி வந்திட்டா”

“உங்கெளெ எங்கெய்லாம் தேடிறயோ?”

“என்னெ தம்பி செய்யிறெ - நாம ஆஸ்பத்திரிக்கெல்லாம் போவலாமா? மவுத்தாயினாலும் வூட்டோடெ கிடந்து சாவம்.”

“மறுவாலைக்கி நஞ்சுசப் போட்டாலும் போடுவானுகள். ஆரும் ஆஸ்பத்திரிப் பக்கம் போற கதய்யக் கதைக்கப் படாது.”

“குளப்பந் துடங்கினத்திலிருந்து ஆரும் ஆஸ்பத்திரிப் பக்கம் போறலியே. அதாலெ இப்பெ மருத்துவிச்சிக்கித்தான் செரியான வாசி.”

“ஒரு புள்ளெ கழுவெ முன்னுறு. என்னத்தெ வித்தும் குடுக்கணும்.”

“ஆல வூட்டுத் திண்ணையிலெ கூடின பொண்டுகெள் கதைச்சி கொட்றாங்கெ... உள்ளெ-

“எங்கெ பாப்பெம் விவவுங்கெ.” கஸ்ஸா மருத்துவிச்சி இந்தக் கதையெல்லாம் காதுக்கு எடுக்காதவளாக-

பிள்ளைத்தாச்சியின் அருகில் வந்து, இடுப் பத்தொட்டு-வவுத்தத் தடவினதையோ ஊகித்துக் கொண்டவளாக-

“மன்குரெக் கூட்டி வாங்க. ஊசி போட்டாத்தான் புள்ளெ புறக்கும்.”

“தம்பி! சைக்கிளத் தள்ளுங்கெ” மஜீதிட மாமி.

பத்து வருஷமாகக் கிறவலைக்காணாத அந்த ரோட்டிலெ மஜீதின் சைக்கிள்

பந்து போல் உருண்டது.

மன்குரின் டிஸ்பென்ஸரி மெள்ள மெள்ள பெரிய ஆஸ்பத்திரியாகிக்கொண்டு வந்தது பக்கத்து ஊர்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நோய்க்கி ஒவ்வொரு வாட்டாகிக் கொண்டு.

போட்டா போட்டியில்

“பாருங்கெளன் உங்கட ஊரிலெ ஆஸ்பத்திரி போட்டிருக்கிற மன்குர், எங்கட ஊரிலெ அத்துறகுமான்டெ ஆஸ்பத்திரியில் லுண்டு குடுத்த பொடியன். எட்டாம் வகுப்புத்தான் படிச்செ. என்னமத்தான் மருந்து செய்றான்” புதுசாக ஊருக்குள் வரும் மன்குரின் ஊரவர்கள் - இந்தக்கெட்டித்தனத்தில் சொக்கிப்போய் முக்கில் விரலை வைப்பார்கள்.

“மன்குர் இப்பவெல்லாம் பல்லும் புடுங்கிறாரு.” கொழும்பிலிருந்து பெரிய்ய கதிரயும் பெரிய்ய குறடும் வாங்கிய நிதிக்காராம். சின்னச் சின்ன ஒப்ப ரேசனும் நல்லாச் செய்ய பழகிட்டாராம்.”

ஊரவர்கள் அவர் புகழ் பாடத் தொடங்கினார்கள்.

ஆனால் - அவர் கண் வைத்தியம் பார்த்ததில் முஸ்தபாடெ பென்சாதியின் வலது கண் பொட்டயாகப் போன சங்கதி யாருடைய கண்களிலும் படவில்லை. கூப்பன் கடை மனேச்சருக்கு கையிலெ தையல் போட்டு கையெ முடமான கதய இந்த ஊருல யாரும் கதைக்கல்ல...

அவர் பல் புடுங்கிய வகையிலெ உசனாருக்கு புத்து நோய் வந்து மகரதமையிலெ மவுத்தாப்போன விசயம் யாரிரெ காதிலயும் தைக்கல்லெ...

மஜீதுக்கும் அவர் மேலெ நம்பிக்கை புடிச்சது.

“கொஞ்சம் இரிங்கெ இன்னம் நாலு பேர்தான்.”

சோத்துக்கடையின் அடுப்படி ஆளைப்போல ஒருவன் வந்து மஜீதுக்கு விசயம் சொல்லிப்போனான்.

அவன் கையில் பல வண்ணங்களில் போட்டுத் தோய்த்தெடுத்த- கருந் தழும்பேறிய மருந்து கலக்கும் தடி. மஜீது வாங்கின் முலையில் அமர்ந்து கொண்டான்.

“ஆ...ஊ...! ஆண்டவனே...ய்!”

“சத்தம் போடாமெ... கதிரய்ய ஊண்டிப்பிடிங்கெ. இன்னா புடிங்கிட்டேன.”

“தடர்!”

யாரோ ஒருவருடைய கொடுப்புப்பல்

தாலாப் பிங்கானுக்குள் குப்புற விழும் சப்தம்.

"தம்பி! இந்தக் குளிசை யெல்லாம் ரெண்டு நாளைக்கிப் போடணும். ரெத்தம் நிக்கரட்டி ஊசி போடணும். பிறகு வாங்கெ. எல்லாத்துக்கும் நூத்தி அம்பது."

கொடுப்பு நிறைஞ்ச பஞ்சுடன்-தன் சட்டப்பைலிருந்து இரண்டு மஞ்சள் நோட்டுகளைக் கொடுத்து மீதியை வாங்கிக் கொண்டான்.

எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மஜீது உள்ளே போனான். "ஆ...! வாங்கெ. எப்ப வருத்தம் கண்ட?" விடியச் சாமம் பன்னிக் குடம் புறந்திட்டிது. இன்னம் புள்ள புறக்கல்ல." "ஆர்ரு மருத்துவிச்சி. நம்மட கஸ்ஸம்மாவா?"

"ஓம்... ஓம்!..." அவரின் கையிலிருந்து மருத்துவப்பெட்டி அவன்கைக்கு மாறியது.

"வூட்டுக்குள்ளே இரிக்கிறவெங்கெ வெட்டக் கிறங்கிங்கெ. டாகுத்தரு வாறாரு."

ஒரு பட்டாளம் பொண்டுகள் வீட்டிற்குள்ளிருந்து தள்ளினார்கள். மண்ணெண்ணெய் விளக்கின் வாடையும், மனித நெடியும் வருத்தக்காரிக்கு இன்னும் அதிக வேதையைக் கொடுத்ததுபோலெ...

கஸ்ஸா மருத்துவிச்சி வேறு, முக்கச் சொல்லிச் சொல்லி வானலைப் போக்கியிருந்தான்.

"கடுதண்ணியெ எடுங்கெ." டாக்டர் துரிதப்படுத்தினார். கொஞ்ச நேரத்தில் ஊசி மருந்து அவரின் சோர்ந்த உடலினுள் புருந்தது.

"பிரசரூம் 260யில இரிக்கிது. டாச்சலும் 104ல காய்து சா... சேலனும் குடுக்கணும்."

வழமையான நோயாளிக்கு அவர் ஊட்டுகின்றதென்பு வார்த்தைகள். வீட்டு உலாத்தையில் உலக்கையைக் குறுக்கால் போட்டு சேலன் கொடுக்கத் தொடங்கினார்.

காரியமெல்லாம் கச்சிதமாக முடிந்தது. முப்பதே நிமிடங்களில் ஒரு பைந்து சேலன் செய்னம்பூவின் உடலில் பாய்ந்தது.

கஸ்ஸா மருத்துவச்சிக்கும், கூடமிருந்தவர்களுக்கும் நிம்மதி தட்டியது. மற்றப்படி செய்னம்பூ என்னவோ மரண அவஸ்தையில்...

"இனி என்ன? குழந்தை கி.ச்சிடும்".

மஜீதின் நெஞ்சில் ஆம்புள் புள்ளெ துள்ளி மிழ்ச்சான்.

பொழுதுபோய் ந்தது.

என்ன புள்ளயாம்"

"ஆம்புள்புள்ளயாம்"

இன்னம்மாக்கொடி உழலயாம்."

"தலயிலெ சன்னியும் அடிச்சிடாம்"

பேறுவீடு...மையத்து வீடு போல... சனம்அடிச்சி விலகாது...

அந்த ஊரில் உள்ள இன்னொரு டாக்குத் தைரயும் மஜீது கூட்டிவருகிறான்.

"தம்பி! எதையும் பாக்காதெ. அவசரமா ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோ. எம்.ஓ கிட்ட காட்டினாத்தான் நல்லது."

இந்தடாக்டருக்கு கொஞ்சம் நெஞ்சில் ஈரம்.

"அங்கெ ஆரு போறெ. அதுதமிழன்ட ஆஸ்பத்திரி. எல்லாம் புலிகள். இவருக்கு இதெல்லாம் தெரியாது. நீ போய் மன்குரைக் கூட்டிவா. இன்னொரு ஊசியைப் போட்டுப்பாப்பம்."

கஸ்ஸா மருத்துவிச்சி மஜீதை விரட்டினான்.

"தம்பி நான் சொல்றதக் கேளு. புள்ள பொறந்துநாலு மணித்தியாலமாகிறது. இன்னம் மாக்கொடி உழல்லை. தாய்ர உடம்பில நஞ்சும் கலந்திடும். நீ உடனெ ஆஸ்பத்திரிக்கித் தான் போகணும்."

"புள்ள புறந்து நாலு மணித்தியாலமாகிது. புள்ளய்கிம் கல்கண்டு தண்ணி தான். தாய்க்கி பால்வருத்தமும் கூடெ."

மஜீதுக்கு தலை வெடிச்சிடும் போலிருந்தது.

முச்சந்திக்குப்போய்-கார் ஒன்றைக் கூட்டிவந்து-பிள்ளையையும் தாயையும் காரில் ஏற்றிக்கொண்டு- பெற்றேல் செற் சென்றியில் நிற்பாட்டி- மஜீதுக்குத் தெரிந்த சிங்களத்தில் ஏதோ சொல்லிவிட்டு... கார் அவசரவேகத்தில் ஆஸ்பத்திரிக்குள் நுளைந்தது.

"என்னயிது சுவத்தைக்கொண்டு வந்திரிக் கியள்?"

சோனிகளுக்குப் புத்தியில்லெ..."

மஜீது கூனிக் குறுகினான்.

சங்காணிப் பொம்புள்ளெ ஒருபாட்டம்

நேற்று நிறைமாசத்தோடெயும் அவள்தான் ஆக்கிப் போட்டாள். இன்றோ அவன் தோள்களில் அவள் மையத்தாகி....

திட்டித்தீர்த்துவிட்டு, எம்.ஓ விடம் போய்ச் சொல்ல- அவர் வந்து பரிசோதித்து... முகத்தில் பரபரப்பும்..... வேகமும் இணைந்து

"யார் கொண்டு வந்தது?"

"நான்தான் சேர்!" மஜீது.

"உங்கட மனைவிதானெ. வருத்தம் கண்ட கையோட கொண்டு வந்திருக் கலாமெ. இந்த நேரத்தில என்னாலெ என்ன செய்யமுடியும்?"

டாக்டரின் முகத்தில் இயலாமையின் தவிப்பு.

"இரண்டுமணிக்குத் தான் செஞ்சி லுவைச் சங்கத்தின் ஜீப்பு பொலநறுவைக்குப் போனது." நேரகாலத்தோட வந்திருந்தால் அந்தஜீப்பில அனுப்பி இருப்பன்."

அவர்கூரல் தொய்ந்து இழுபட்டது. மீண்டும் காரில் அவன் மனைவியை பக்குவமாகத் தூக்கிஏற்றினான்.

உதவிக்கு அவன்மாமி கலைகாராத்தாவும்...

"இதுக்குத்தானே இஞ்சை வாறலெ..."

"வாயப் பொத்திக்கிட்டு இரிக்கணும்- எல்லாம் அறிவு கெட்டதுகளறெ கதய்யக் கேட்டு வந்தது..."

கார் பறந்து ஆறாம் கட்டை இராணுவ முகாமைத் தாண்டும்வேளை... மஜீதின் மனைவி செய்னம்பூ காலையும் கையையும் போட்டு அடித்தாள்.

துவாலையும் இறைக்கத் தொடங்கிற்று. கார் புனாணை சென்றியில் நிற்க- செய்னம்பூவின் கண்கள் மேலே சொருகிக் கொண்டன.

வெட்டுண்ட கழுத்து விழுந்ததைப் போல அவள் தாயின் மடியில் கெளித்தாள்.

"என்டெ...மகளேய்...எங்களெயெல்லாம் உட்டுப்போட்டுப் பெய்த்தியாடி..."

அயோத்தி

இராமர் பெயரால் ஒரு வெறியாட்டம்

பலத்திற் கேற்ப ஆண்டு வந்தார்கள். படை எடுப்புகள் வீரச்செயல்களாகக் கருதப்பட்டு போற்றப்பட்டன. இவ்வாறு நோக்கு கையில், தமிழ் மன்னர்களின் படை எடுப்புகள், தமிழ் இலக்கியங்களில் இன்றும் கூட வீரகாவியங்களாகத்தான் உள்ளன. (சுலிங்கத்துப்பரணி இதற்கு நல்ல உதாரணம்.) நாடுகளைக் கைப்பற்றி சூறையாடி குடியிருப்புகளையும் வயல் நிலங்களையும் எரிப்பது எரிபந்தெடுத்தல் என்ற ஒரு போர் நெறியாக உபதேசிக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறு இருக்கும் போது, பாபரின் செயற்பாடுகளை மட்டும் தனித்தெடுத்து குறைகாணமுடியாது. இந்தியாவில் முதலில் ஆரியப் படையெடுப்புகளின் போது, இந்துமதம் பரப்பப்பட்டது. பின்னர் நடந்த முகலாயப்படையெடுப்பின் போது இஸ்லாமிய மதம் பரப்பப்பட்டது. அதன் பின் ஐரோப்பியப் படையெடுப்பின் போது கிறிஸ்தவ மதம் பரப்பப்பட்டது. இன்று அந்தந்த மதங்களைப் பின்பற்றிய மக்கள் அந்தந்த மதங்களை, தம்மீது திணிக்கப்பட்டதாக அல்லாமல் மனதார நம்பிக்கையுடன் ஏற்றுக்கொண்டவர்களாகவே உள்ளார்கள்.

காவியா, போர்க்கொடியா?

இந்திய மக்களை பெரிதும் கவர்ந்த அந்த தொலைக்காட்சித் தொடர் - இராமாயணம் - தூரதர்சனில் ஒளிபரப்பப்பட்ட போது இராமர்

இந்த அளவுக்கு, இந்தியாவிலும் இந்திய எல்லைகளைத் தாண்டியும் முர்க்கமும் மதமும் கொண்ட தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவாரென்று எவரும் கற்பனை செய்து பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்.

ஒரு மத்திய அரசும் மாநில அரசும் கவிழ்ந்து போகக் காரணமான, 16ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட அந்தப் பழைய பாபர் மசூதி, இறுதியில் கரசேவகர்களால், இந்து மதவாத அமைப்புகளின் தலைமையில் இடித்துத் தகர்க்கப்பட்டது. இதன் எதிரொலியாக இந்தியாவின் பல நகரங்களில் வன்முறை வெடித்தது. நிலைமையைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர ஊரடங்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. இப் பிரச்சனை இந்தியா விற்கு வெளியே பாகிஸ்தானிலும், பங்களாதேசிலும், பல்வேறு இஸ்லாமிய நாடுகளிலும் இந்துக் கோயில்களை எரிப்பதிலும் வெளிப்பட்டது. இலங்கையில் கூட எப்போதோ கொழும்பில் நடந்து முடிந்துவிட்ட ஆடி

வேல்திருவிழாவும் (தமது பெருந்தன் மையால்தான்) அமைதியாக நடந்ததாக சிலர் முட்டாள்தனமாக சவால் விடும் அளவுக்கு இது எதிரொலித்தது இப்போது எழுந்துள்ள கேள்வி இதுதான். எப்போதோ யாராலோ மேற்கொள்ளப்பட்ட அநீதி ஒன்றிற்காக இப்போது அவர்களும் அவர்களது அரசாட்சியும் மறைந்து போய் பல நூற்றாண்டுகள் கடந்து விட்ட பின், பழிவாங்க முற்படுவது சரியானதா? இது அயோத்திக்கு மட்டுமே உரிய கேள்வியல்ல. உலகின் பல நாடுகளிலும் இக் கேள்வி இருக்கத்தான் செய்கின்றது.

அன்று ஒரு காலம் இருந்தது. அரசகாலம். மாறிமாறி படையெடுப்புகள் நடந்த காலம். தனிமனிதர்களான அரசர்களின் விருப்பு வெறுப்பு களுக்கேற்ப அரசியல் நடவடிக்கைகள் தீர்மானிக்கப்பட்ட காலம். அதற்கெல்லாம் அன்றிருந்த மக்களையே முற்று முழுதாகப் பொறுப்பாளிகளாக்க முடியாமல் இருக்கும் போது இன்ன அவர்களின் வழித்தோன்றல்களாக இருப்பவர்கள் மீது அப் பழியைச் சுமத்துவது எந்தவிதத்திலும் நியாயமாக மாட்டாது. இந்தியா ஆரம்பத்தில், இப்போது உள்ளது போல் ஒரு தேசமாக இருக்கவில்லை. அதன் ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஒவ்வொரு மன்னர்கள் தத்தமது ஆதிக்க

பது எரிபந்தெடுத்தல் என்ற ஒரு போர் நெறியாக உபதேசிக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறு இருக்கும் போது, பாபரின் செயற்பாடுகளை மட்டும் தனித்தெடுத்து குறைகாணமுடியாது.

இந்தியாவில் முதலில் ஆரியப் படையெடுப்புகளின் போது, இந்துமதம் பரப்பப்பட்டது. பின்னர் நடந்த முகலாயப்படையெடுப்பின் போது இஸ்லாமிய மதம் பரப்பப்பட்டது. அதன் பின் ஐரோப்பியப் படையெடுப்பின் போது கிறிஸ்தவ மதம் பரப்பப்பட்டது. இன்று அந்தந்த மதங்களைப் பின்பற்றிய மக்கள் அந்தந்த மதங்களை, தம்மீது திணிக்கப்பட்டதாக அல்லாமல் மனதார நம்பிக்கையுடன் ஏற்றுக்கொண்டவர்களாகவே உள்ளார்கள்.

மொகலாயர் காலத்தில், 450 வருடங்களுக்கு முன் பாபரால், இந்துக்கோயிலொன்றை இடித்துக்கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படும் பாபர் மசூதியையும் இவ்வாறே இஸ்லாமிய மக்கள் ஒரு புனிதச்சின்னமாக கருதி வருகின்றனர். இந்துக்கள் கூட இதுவரைகாலமும் இஸ்லாமியர்களுடைய இந்த உணர்வை மதித்துத்தான் வந்தனர். இந்திய சுதந்திரத்தின் போது நடந்த மிகப்பெரிய இந்து-முஸ்லீம் கலவரத்தின் போது கூட பாபர் மசூதியில் கைவைக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றோ, அண்மைக்காலமோ

நடந்து வரும் அரசியல்வாதிகளின் குறுகிய நலன்களுக்கு மதவெறியும், ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு, தப்பான சூர்த்துக்களை தெய்வ நம்பிக்கையுடன் கலந்து, தேசிய ஒற்றுமைக்கே ஊறு விளைவிக்கும் நிலைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கிறது. அமைதியாக வாழ்ந்த இந்துக்கள் மத்தியில், இந்த அரசியல் சக்திகள்தூவிவிட்ட நச்சு விதைதான். பாபர் இடித்ததாகக் கூறப்படும் இந்துக் கோயில்களுக்கு இடத்தில் தான் இராம பிரமணம் பிறந்தார் என்ற சந்த வரலாற்று ஆதாரமும் அந்த கதை இராம யணம் என்பது வால்மீகியால் இயற்றப்பட்ட புராணக்கதை. அதில் மிருகங்கள் பேசுவதையும், சாபம் பெற்று கல்லாக மாறிய பெண், காலடி பட்டு நின்றுப் பெண்ணாக மாறுவதையும், மலையைப் பெயர்த்தெடுத்து கடலைதாண்டி இலங்கைக்கு தாவுவதையும் மாரீச மானையும், மாயம் புரியும் அரசுக்கர்களையும் வெறுமனே ஒரு இ திகாச மாகச் சுவைக்க முடியாமேயன்றி அறிவுபூர்வமாக யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளப்போவதில்லை. அவ்வாறு இருக்க ராமர் பிறந்த இடமாக, பாபர் மசூதியை அச்சொட்டாக குறித்துக் காட்டுவதை எப்படி அறிவு பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இன்று தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல இந்துக் கோயில்கள் முன்பு சமணர்களுடைய வழிபாட்டுத்தலங்களாக இருந்தவை. இவை திருஞான சம்பந்தர் காலத்தில், அவருடைய தலைமையில் இடித்து தகர்க்கப்பட்டு இந்துக்கோயில்களாக மாற்றப்பட்டவை. இன்று சமணர்கள் பழைய சம்பவங்களுக்கு உரித்துக் கேட்டால் இந்துக்கள் விட்டுக் கொடுப்பார்களா? இது போன்ற கேள்விகள், வெவ்வேறு நாடுகளிலும் வெவ்வேறு வடிவங்களில் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. பைபிளில் பூனிதஸ் தலமாகக் கருதப்படும் ஜெரூசலம் தமது பிரதேசம்—என்று கூறித்தான் முஸ்லீம் பிரதேசங்களின் மீதான தமது படையெடுப்பிற்கு கிறிஸ்தவர்கள் நியாயம் கூறிக்கொண்டார்கள். தென்னாபிரிக்காவில் உள்ள கருப்பு இனத்தவர்கள் கூறுவார்கள் “வெள்ளையர்கள் வரும் போது எம்மிடம் நாடு இருந்தது. பைபிள் இருக்கவில்லை. இப்போது பைபிள் இருக்கிறது ஆனால் நாடு இல்லை” என. இந்த வரலாற்று உண்மைகளுக்கே விடைகாண முடியாமல் இருக்கும் போது வரலாற்று

ஆதாரமற்ற விடயங்களுக்கு விடைகாண முற்படுவது இன்று அத்தியவசியமான ஒன்றுதானா? இன்று இந்தியாவில்

கரசேவகர்கள்: இராமருக்கு வெற்றி?

தீர்க்கப்படவேண்டிய பிரச்சினைகள் இராமர்கோயில் பிரச்சினையா அல்லது பிரிவினைப்போராட்டங்கள், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், பொருளாதார முன்னேற்றங்களுக்கான சவால்கள் போன்றவையா?

இது இவ்வாறு இருக்க மறுபுறத்தில், சில குறிப்பிட்ட இந்துத் தீவிரவாதிகளால் பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டு விட்டதற்கு முழு இந்துமக்களையும் குற்றவாளியாக இனம் காணுவதும் அவகளை வெவ்வேறு நாடுகளிலும் முஸ்லீம் தீவிரவாதிகள் பழிவாங்க முற்படுவதும் மிகவும் தவறானதும்; நிறுத்தப்பட வேண்டியதுமாகும். மசூதியை இடித்த இந்துத் தீவிர வாதிகளின் செயல் முஸ்லீம் மக்களின் உணர்வுகளைப் பெருமளவில் பாதித்தபோதும், நிதானமாகப் பார்க்கும்படி இச்செயல் முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிரான ஒரு ஒட்டு மொத்தமான செயற்பாடாகச் செய்யப்படவில்லை என்பதையும் கண்டு கொள்ள

இராமர் கோவிலுக்கு அஸ்திவாரம்

வேண்டும். அப்படிச் செய்வதாக இருந்திருந்தால் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பரவலாக முஸ்லீம் பள்ளிவாசல்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கும். பாபர் மசூதி இடிக்கப்படும்போது இராமருக்கு வெற்றி எனக் கோஷம் எழுப்பட்டதேயன்றி முஸ்லீம்களுக்கு எதிராக எந்தக் கோஷமும் வைக்கப்படவில்லை. இதில் அவர்களுக்கிருந்த உணர்வு இராமபிரான்பிறந்த இடம் என்ற முட்டாள்தனமான நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டதேயன்றி முஸ்லீம்களை ஒடுக்கவேண்டும் என்று மதவாதத்தின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டதல்ல. எனவே இதை மதப்பூசல்களாக முற்படுவது இழிவான செயற்பாடாகவே இருக்கும். ஆனால் பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் போன்ற நாடுகளில் இந்துக்கோயில்கள் பலவும், பல இந்துக்களும் எரிக்கப்பட்டமையும், தாக்கப்பட்டமையும் எந்தவகையிலும் நியாயப்படுத்தப்பட முடியாதவை. எவ்வகையில் இந்தியாவில் சில அரசியல் சக்திகளால் இந்த மத உணர்வு பயன்படுத்தப்பட்டதோ அது போலவே இந்நாடுகளிலும் இப்பழிவாங்கும் உணர்வுகள் தம் குறுகிய அரசியல் நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. மதங்கள், மனித வாழ்வின் உன்னதமானதாக ஆக்கும் உயர் சித்தாந்தக் கருத்துக்களை போதனை செய்வதாகக் கூறப்படுகின்ற போதிலும் அதன் செயற்பாட்டுவடிவம், அந்தந்தக் காலகட்டங்களில் அந்தந்த நாடுகளில் நிலவிய அரசாட்சிகளுக்கமைய, அவற்றின் நோக்கங்களுக்காகப் பயன்பட்டுப் போனமையே வரலாற்று உண்மையாகும்.

மதவாதச் சேற்றில் பாரதீய ஜனதா

“அ சிங்கமான அரசியல் ஆதாயத்திற்காக, ஒரு பிரச்சினையை வலுக்கட்டாயமாகக் கையாள்கிறார்கள் என்பது அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக பாரதீய ஜனதா கட்சிக்கு அகோரமான வோட்பசிதான். அரசியல் ஆதாயத்திற்காக கோயில் பிரச்சினையை கொழுந்து விட்டெரியச் செய்ய பா. ஜ. கட்சி தலைகீழாக நிற்கிறது. ஸர்ச்சை அயோத்தியில் கோயில் கட்டுவதல்ல.” - இந்தியா டுடே, 6 - 20 ஆவணி 92. பாராளுமன்றத்தில் இரண்டாக இருந்த ஆசனங்களை, 1989 பொதுத் தேர்தலில் 86 ஆக உயர்த்த காரணமாக இருந்தது. 16ம் நூற்றாண்டில் பாபரால் கட்டப்பட்ட மசூதி உள்ள இடத்தில் இராமர் கோவில் கட்டுவதென்ற தேர்தல் பிரச்சாரம் தான். வி. பி. சிங் ஆட்சியின் போது மண்டல் கமிசன் பரிந்துரைகளை - வேலை வாய்ப்பில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 27 வீத ஒதுக்கீடு - அமுல் படுத்தப்போவதாக அறிவித்ததும், பா. ஜ. கட்சி, இந்த முடிவு தனது இந்து வோட்டுக்களைக் கூறுபோடும் என்ற அச்சம் காரணமாக பதிலடியாக மீண்டும் இந்துத்துவத்தைத் தூக்கிப்பிடித்தது. தாம் ஆட்சியைப் பிடிப்பதற்கு மண்டல் பிரச்சினை, பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட பா. ஜ. கட்சி, அத்வானி தலைமையில் அயோத்திக்கு ரதயாத்திரை செல்வதன் மூலம் அவரை ஒரு தேசியத்தலைவராகக் காட்ட முனைந்தது. இந்த அலையில் பா. ஜ. க., R. S. S., V. H. P., பஜ்ரங்தன் ஆகிய இந்து மதவாத அமைப்புகள் ஒருங்கிணைந்தன. ரதயாத்திரை. “ராமர் மேல் ஆணை. அதே இடத்தில் கோவில் கட்டுவோம்” எனக் கோசங்களை முன் வைத்தபடி சென்றது. யாத்திரை உத்தரப்பிரதேச எல்லையை அடைந்தபோது பீகார், உத்தரப்பிரதேச மாணிலங்களில் கிட்டத்தட்ட 200000 பா. ஜ. கட்சி, ஆர். எஸ். எஸ் உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இதற்கு முன்னர் ஒரு பொழுதும் இவ்வளவு தெற்கையானோர் கைது செய்யப்படவில்லை. அயோத்திக்குச் சென்ற கர்சேவகர்கள் பாதுகாப்புப் பலகை ஏற்படுத்திய

தடைகளை உடைத்தெறிந்து. ஜெய் ராம், “ராமரின் குழந்தைகள் நாம்” எனக் கோஷம் எழுப்பியபடி மசூதியின் மேலேறி வெற்றிக்கொடியைப் பறக்கவிட்டனர். இதன் போது மசூதியின் சில பகுதிகள் சேதமாக்கப்பட்டது. இந்த ரகனையின் பின் கைதான அத்வானி “அயோத்தியில் கோவில் கட்டுவது தேசத்தின் நம்பிக்கை பற்றிய பிரச்சினை. அரசில் பிரச்சினையல்ல” என்று குறிப்பிட்டார். இதனைத் தொடர்ந்த அரசியல் மாற்றங்களைத் தொடர்ந்து, 1992இல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் 120 பாராளுமன்ற ஆசனங்களையும், உத்தரப்பிரதேசம் உட்பட நான்கு மாணில ஆட்சியையும்

அயோத்தியில் கோவில் கட்டுவதென்பது, தேசத்தின் நம்பிக்கை பற்றிய பிரச்சினை

பா. ஜ. கட்சி கைப்பற்றியது. இந்தத் தேர்தலில் பா. ஜ. கட்சி தனது தேசியத் தன்மையை, “ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் சொந்தமான வழவான கலாச்சாரமும் பாரம்பரியமும் உண்டு. அது இந்தியாவில் இந்துத்தன்மை.” என அத்வானியின் கூற்றின் ஊடாக வெளிப்படுத்தியது. நான்கு மாணிலங்களில் ஆட்சியைப் பிடித்தபின்பு பா. ஜ. கட்சி தன்னை ஒரு பொறுப்பான கட்சியாகக் காட்டிக்கொள்ள விரும்பியது. ராமர் கோவில் கட்ட உருவாக்கிய தொண்டர்களுக்கும் பா. ஜ. கட்சிக்கும் ஏற்பட்ட விரிசல் விஸ்வ இந்து பரிஷத் தீவிரவாதிகளுடனும் இந்துச்சாதுக்களுடனும் வெளிப்பட்டது. பா. ஜ. கட்சி உத்தரப்பிரதேசத்தில்

ஆட்சிக்கு வந்து 10 மாதகாலத்தில் கோவில் கட்ட எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை என வி. இ. பரிஷத் குற்றம் சாட்டியது. இதனைத் தணிக்க உ. பி. முதல்வர் கல்யாண் சிங் பாபர் மசூதி வளாகத்தில் 2.77 ஏக்கர் நிலத்தை கையகப்படுத்தப்போவதாக அறிவித்தார். உயர் நீதிமன்றமும் “குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக அதாவது சுற்றுலா மேம்பாட்டிற்காக நிலத்தைக் கையகப்படுத்திக்கொள்ள அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளதெனத் தீர்ப்பளித்தது. ஆனால் மசூதிக்கமிட்டியின் வக்கீல்கள் எழுப்பிய ஆட்சேபணையினால் கையகப்படுத்திய நிலத்தை தனியாருக்கோ அல்லது அமைப்பிற்கோ மாற்றவோ நிரந்தரக் கட்டம் எழுப்பவோ முடியாதென இடைக்காலத்தடை விதித்தது.”

விஸ்வஹிந்துப்பரிஷத் தீவிரவாதிகள் மீண்டும் தமது கையை ஓங்கச் செய்ய பா. ஜ. கட்சி எம். பி. யும் மாணில பஜ்ரங்தன் தலைவருமான வினய் கட்டியார் தலைமையில் சர்ச்சைக்குரிய வளாகத்தில் புகுந்து (2. 11. 92இல்) மசூதிமீது ஏற்காலிக்கொடி நாட்டி சுற்றுச்சுவரைச் சேதப்படுத்தியபோது கர்சேவகர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இந்நிலையில் “முன்வைத்த காலப்பின் - வைப்பதென்ற பேச்சிற்கே இடமில்லை. அரசைக்காப்பாற்ற கோவில் வீடயத்தில் சமரசம் செய்துகொள்ள மாட்டோம்” என பஜ்ரங்தன் தலைவர்கள் அறிக்கை விட்டனர். மீண்டும் ஆடி 92 இல் பா. ஜ. க., வி. ஹி. ப. ஆர். எஸ். எஸ், பஜ்ரங்தன் கூட்டுத்தலைமையில் கர்சேவகர்கள் பாபர் மசூதியின் கிழக்குப் பக்கமாக அஸ்திவாரமேடை கட்டியதன் மூலம் நீதிமன்ற உத்தரவை உதாசீனம் செய்தனர். “கோவில் கட்ட உத்தரவிட்டது மக்கள். பா. ஜ. கட்சி அதன்படி நடக்கும்” என்றார் அதன் தலைவர் முரளி மனோகர் ஜோஷி. இராமர்கோவில் பிரச்சினை மூலம் தேர்தலில் பெரு வெற்றி பெற முடிந்தது என்றால் சட்டத்தைச் சிறிதும் யோசிக்காமல் ஒதுக்கி வைத்துவிடலாம் என ஜோஷி நினைத்தார். இந்த அடிப்படையிலேயே மார்கழி 6இல் அயோத்தியில் கூடிய கர்சேவகர்களால் பாபர் மசூதி இடித்து நசுக்கப்பட்டது. இறுதியில், தேர்தல் பிரச்சாரத்துக்காக உருவாக்கிய வியூகத்தில் சிக்கி பா. ஜ. கட்சி தானும் நெருக்கடிக்குள்ளாகி வெளியேற முடியாமல் இந்தியாவையும் நெருக்கடிக்குள் தள்ளியது.

இலங்கையர்கள்

தமது பிரச்சினைக்குத் தாமே தீர்வு காணவேண்டும்.

இந்தியத்தாதர்-ஜா

35 வருடங்களாக இந்திய இராஜதந்திர சேவையில் இருந்து வரும் திரு. ஜா அவர்கள் பல ஐரோப்பிய, ஆபிரிக்க நாடுகளில் தூதுவராகப் பணியாற்றி இருக்கிறார். கடந்த இரண்டு வருடங்களாக இலங்கையில் பணிபுரிந்து வரும் ஜா, இரண்டு தடவைகளாக இலங்கையில் 6 வருடம் பணியாற்றியுள்ளார். தற்போதைய சேவையுடன் ஓய்வு பெறுகின்றார். இலங்கை இனப்பிரச்சினை, இன்று நடைபெற்று வரும் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பாகவும் பல கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கிறார்.

அருவி: ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவின் இந்திய விஜயத்தின் பின்பு, பிடுக்கப்பட்ட கூட்டறிக் கையில் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. இங்கு இலங்கை மீலும், இந்தியாவில் சிலராலும், இது ஒப்பந்தத்தின் முடிவுக்கான அறிஞர் என வியாக்கியானம் கொடுக்கப்படுகின்றது. உண்மையில் ஒப்பந்தம் சம்பந்தமாக இந்தியாவின் நிலைப்பாடு என்ன?

ஜா: ஒப்பந்தத்தின் முடிவுக்கான அறிஞர் எதனையுமே இந்தியா காட்டவில்லை. அப்படி ஒரு அபிப்பிராயம் இங்கு எப்படி ஏற்பட்டதென எனக்குத் தெரியாது. நான் ஒப்பந்தத்தின் முடிவுக்கான அறிஞர் எதனையும் காணவில்லை ஏன். இது ஒப்பந்தத்தின் முடிவுக்கான அறிஞர் எனக் கருதுகின்றீர்கள்?

அருவி: இலங்கை ஜனாதிபதியின் இந்திய விஜயத்தின் பின்பு இருதரப் பாலும் கூட்டாக விடப்பட்ட அறிக்கையில் ஒப்பந்தம் சம்பந்தமாக ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஜா: ஆனால் இந்திய ஜனாதிபதியின் உரையிலே அதுபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டு வாய்க்கியங்கள், நான் ஒன்றைத் தீர்க்கக்கூடக் கூறவிரும்புகின்றேன். இந்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒப்பந்தம் இன்னும் செல்லுபடியானது. அது இறக்கவில்லை. அகாலமரணம் அடையவுமில்லை. செல்லுபடியாகாது என்ற கேள்விகளை இடமில்லை.

அருவி: ஆனாலும், ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டு 5 வருடங்களைக் கிடைத்தன. ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட மாகாணசபைகளின் ஆட்சிக்காலமும் முடிவு பெறுகின்றது.

ஜா: நீங்களே உங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள். முன்றாவது நபரின் பிரசன்னம் விரும்பத்தக்கதல்ல.

அதே நேரத்தில் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வாக உருவாக்கப்பட்ட வடக்குக் கிழக்கு மாகாணசபை 15 மாதங்களில் தனது ஆயுளை

முடித்துக்கொண்டது. இதனால் ஒப்பந்தம் நடைமுறையில் ஒன்றையும் சாதிக்கவில்லை...

ஜா: ஒப்பந்தம் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதா? அல்லது ஒருபகுதி தான் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதா? அல்லது நடைமுறைப்படுத்தப்படவே இல்லையா? என்பதையிட்டு கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் ஒப்பந்தம் ஒன்று உண்டு என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஒப்பந்தம் இறக்கவில்லை. அது உயிருடனும் உதைத்துக்கொண்டும் தான் இருக்கிறது.

அருவி: இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பெரும்பான்மையினரின் கணிப்பு என்னவென்றால், இந்தியா இலங்கைத் தமிழ் மக்களைக் கைகழுவி விட்டது. குறிப்பாக திரு ராஜீவ் காந்தியின் கொளையின் பின்பு, இந்தியா, இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையின் மேல் அதிகம் அக்கறை காட்டவில்லை என்பது தான்.

ஜா: இலங்கையில் ஏற்படும் எந்தவொரு பிரச்சினையையும் இந்தியா அலட்சியம் செய்யவும் முடியாது. புறக்கணிக்கவும் முடியாது. ஏனெனில் நாம் பூகோள ரீதியாக மட்டுமன்றி பல விடயங்களில் நெருக்கமாக உள்ளோம். ஆகவே அக்கறை கொள்ள வில்லையென்பது தவறு. மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில், குறிப்பிட்ட விடயம் சம்பந்தமாக பகிரங்கமாக ஒன்றும் நடைபெறவில்லையென்பதால் அவ் விடயத்தின் மீது அக்கறை கொள்ளவில்லை யென்று பொருளாகாது. திரை மறைவிலும், அமைதியாக ஆடம் பரமற்றமுறையிலும் செயற்பட வேண்டிய காலங்களும் உண்டு.

அருவி: ஆனால் தமிழ் மக்களின் பொதுவான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இந்தியா அக்கறை கொள்ளவில்லை.

ஜா: அது தவறு. தயவு செய்து அந்த அபிப்பிராயத்தை மாற்ற உதவுங்கள். **அருவி:** 1983ம் ஆண்டிற்குப்பின் கணிசமான அழிவுகளை அடையுமாறு இந்தியாவிற்கு வந்தார்கள். மொழியாலும் கலாச்சார

இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் இன்னும் சாகவில்லை

சந்தரலும் ஒன்றான ஈழத்தமிழர்களின் பிரச்சினை தமிழகத்தமிழர்களின் மத்தியில் அனுதாப உணர்வுகளை ஏற்படுத்தியது. ஈழத்தமிழர் பிரச்சினை முற்று முழுதாக இலங்கையின் உள்நாட்டு விவகாரமல்ல என்ற நிலைப்பாட்டை இந்திய அரசு கொண்டிருந்தது. அத்துடன் ஈழத்தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்பையும் கௌரவத்தையும் அவர்களது நியாயமான அபிமானங்களையும் ஐக்கிய இலங்கைக்குள் உறுதிப்படுத்தும் ஒரு தீர்வுக்குப் பின்னரே அகதிகள் திருப்பி அனுப்பப்படுவர் என்று கூறியுள்ளது. ஆனால் தற்சமயம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் யுத்தத்தின் மத்தியில் அவர்களின் உயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையில், எந்த ஒரு அரசியற் தீர்வும் புலப்படாத நிலையில் ஆயிரக்கணக்கான அகதிகள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். இதையீட்டு உங்கள் கருத்தென்ன?

ஜா: தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல்வேறு முகாம்களில் இருந்து 33,000 அகதிகள் இலங்கைக்குத் திரும்புவதற்கு சம்மதம் தெருவித்துள்ளனர். அவர்கள் தாமதவே முன்வந்துள்ளனர். மனதுக்குள் அவர்கள் என்னென்ன நினைக்கின்றார்களோ தெரியாது. ஆனால் யாரையும் நாம் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. கட்டாயப்படுத்துவதென்றால் ஏன் 33,000. முழு 90,000 அகதிகளையும் கட்டாயப்படுத்தியிருக்கலாமே. சிலர் உண்மையிலேயே திரும்பிவர எண்ணியிருக்கலாம். வேறுபல சொந்தக்காரணங்கள் இருக்கலாம். யாருமே ஒரு வேற்று நாட்டில் அகதிமுகாம்களில் நீண்டகாலம் வாழ இஷ்டப்படமாட்டார்கள். ஆகவே யுத்தத்தின் மத்தியிலும் திரும்பி வருகின்றார்கள் என்பது அவர்கள் சொந்த விருப்பத்தின்

பெயரிலேயே. அருவி: ஐரோப்பாவிலும், கனடாவிலும் இந்தியாவை விட கூடுதலான இலங்கைத்தமிழ் அகதிகள் உள்ளனர். அந்த நாடுகளை அவர்களைத் திரும்பி அனுப்பவில்லை. ஆனால் இந்தியாமட்டு...
ஜா: இந்தியாவுக்குள்ளே பிரச்சினை ஐரோப்பியநாடுகளுக்கில்லை. தீவிரவாதம், அது அங்கில்லை கணிசமான தொகை அகதிகள் ஓரிடத்தில் இருந்தால் அங்கு தீவிரவாதம் வளர்வதற்கு சந்தையங்கள் அதிகம். ஆகவே தீவிரவாதம் தோன்றுவதற்கான அபாயத்தைக் குறைக்கவேண்டுமானால் அகதிகளின் எண்ணிக்கையும் குறைக்கவேண்டும். அத்துடன் ஐரோப்பாவில் உள்ள அகதிகள் யாரும் திரும்பிவர நினைக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் அங்கு வேலைசெய்கிறார்கள். பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவில் உள்ள அகதிகள் அப்படியல்ல. அவர்களால் தொழில் செய்யமுடியாது. வேறு வருமானம் கிடையாது.
அருவி: ஆனாலும் ஐரோப்பியநாடுகளில் இருந்து எந்தவொரு அகதியும் திரும்பியனுப்பப்படவில்லை. அகதிகள் அந்தஸ்து நிராகரிக்கப்பட்டாலும் மனிதாபிமான அடிப்படையில் அவர்களை அங்கே தங்குவதற்கு அனுமதியளித்துள்ளனர்.
ஜா: எந்தவொரு நாடும் அன்னிய அகதிகளை இருசுரம் நீட்டி வரவேற்றது கிடையாது. ஐரோப்பாவில் அகதிகள் வரவேற்கப்படுகிறார்கள் என்பது தவறு. உண்மையில் அவர்கள் அகதிகளை பொறுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் சுகமை அதிகமானால் நிச்சயமாக அகதிகளையசுற்றுவதற்கு வழிகளைக் காண்பார்கள். ஐரோப்பா அகதிகளை வரவேற்கிறதென்றும் இந்தியா அவர்களை வெளியேற்றுகிறதென்றும் கூறுவது தவறு. ஈழத்து அகதிகள், இந்தியாவில்தான் கூடுதல் அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளார்கள். ஐரோப்பாவில்லை.
அருவி: சிறுக்குமாகாணத்தில் இன்று யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

1987ம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்ததை விட உயிர்பாயம் கூடுதலாக உள்ள இந்த நிலையில் அகதிகளை அந்த இடங்களுக்குத் திரும்பியனுப்பலாமா?
ஜா: அகதிகள் தங்கள் சுயவிருப்பத்தின் பேரில்தான் திரும்புகிறார்கள். ஒரு வேற்றுநாட்டில் அல்லல்படுவதை விட தனது சொந்தநாட்டில் இறந்தாலும் பரவாயில்லை என்று கூட நினைக்கலாம். அல்லது வேறு காரணிகள் இருக்கலாம். அவர்கள் திரும்புவதற்கு அகதிகள் திரும்பிவருவதற்கான சிறந்த சூழ்நிலை தற்போது இலங்கையில் உள்வென்று நான் கூறவில்லை. ஆனால் அவர்களை கட்டாயமாக இந்தியா திரும்பியனுப்பவேண்டியதில் உண்மையில்லை.
அருவி: ராஜீவ்காந்தியின் படுகொலை இதற்கான காரணமாக இருக்குமா?
ஜா: இல்லை. அப்படி என்றால் முழு 90,000 அகதிகளையல்லவா அனுப்பவேண்டும். ஏன் 33,000.
அருவி: பாராளுமன்றத்தொழிலுக்குமுற்புகடாக பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் ஒரு தீர்வைக்காண்பதற்கான முயற்சிகளில் சகல தமிழ்க்கட்சிகளும் இறங்கியுள்ள இந்த வேளையில் புலிகளுக்கும் அரசுக்கும் இடையில் இரகசியப்பேச்சுவார்த்தைகள் நடப்பதாக வதந்திகள் அடிபடுகின்றன. இவைமீறன்டையும் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?
ஜா: தெரிவுக்குழுக்கூட்டங்கள் கடந்த ஒரு வருடமாக நடைபெறுகின்றது. அவை நிச்சயமாகத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். அதே நேரத்தில் திரு. மங்கள முனசிங்கமும் மரமாக இதில் ஈடுபட்டுள்ளார். மிகவும் சிக்கலான ஒரு சூழ்நிலையில் அவர் செயற்படவேண்டியுள்ளது. அப்படியிருந்தும் அவரால் தீர்வுக்கான ஏதோவொரு வகை அடிப்படையை உருவாக்கமுடிந்துள்ளது. ஒருபக்கம் ஒரு தீர்வை முன்வைக்கும் பொழுது மறுதரப்பினர் அதைக்குழப்புவதில் தான் மும்மரமாக நிற்பதையும் அவதானிக்கமுடிகின்றது. இரு தரப்பிலும் பரஸ்பர நம்பிக்கையில்லை. மாறாக ஆழ்ந்த சந்தேகங்களேயுள்ளன. இந்தப் பின்னணியில்தான், திரு. மங்கள முனசிங்க வேலை செய்யவேண்டியுள்ளது. சிங்களத்தரப்பினரில் வடகிழக்கு இணைப்புச் சம்பந்தமாக ஒரு சந்தேகத்தையே காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஒருசிலர் இதிவிருந்து விடுபட்டாலும் அடிப்படையில் வடக்குக்கிழக்கு இணைப்பையீட்டு, வலுவான சந்தேகமும், அதனால் எதிர்ப்பையும் காணக்கூடி

யதாக உள்ளது. இந்தச்சிக்கல்களின் மத்தியில் அவர் ஏதோவொரு வகை ஆவனத்தை தயார் செய்துள்ளார். ஆனால் நீண்டகாலமாக இது இழுப்பட்டுக்கொண்டே போகிறது. நிட்சயமாகத் துரிதப்படுத்த படவேண்டும்.

அருவி: கடந்த 40 வருட அனுபவங்களில் இதைத் தமிழ் மக்கள் பலமுறை கண்டுள்ளனர். - கிழித்தெறியப்பட்ட ஒப்பங்கள், நிறைவேற்றப்படாத வாக்குறுதிகள்.

ஜா: ஆனால் இம்முறை சில வித்தியாசங்கள் உண்டு. இம்முறை வேறு சில உறுத்துகின்ற காரணிகள் உண்டு. அரசியல் பொருளாதார இராணுவ நெருக்கடிகள் போன்றவை 1956இல் இல்லை. உலகவங்கி, சர்வதேசநாணய நிதியம் அல்லது கணிசமான இலங்கை அதிகிகள் உள்ள ஐரோப்பிய நாடுகள் போன்ற சர்வதேசக் காரணிகளும் உள்ளன. இராணுவச்செலவுகள் பொருளாதாரத்தை உறிஞ்சுகின்றது. இராணுவத்தில் உயிரிழப்புகள் அதிகரித்துள்ளது. ஆகவே எந்த ஒரு அரசும் இப்படியான அழிவுகள் நிறைந்த ஒரு பிணக்கை நீண்ட நாட்களுக்கு விட்டுவைக்க முடியாது. உயிரிழப்புகள் இருதரப்பிலும் அதிகரிக்கும் போது நிட்சயம் அதை தடுத்தபதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படும். ஆகவே தீர்வுக்கான நடர்வுகள் நிகழும். உங்கள் கேள்வியின் இரண்டாவது பகுதிபற்றி: இரகசியப் பேச்சுவார்த்தைகள் பற்றி பல வதந்திகள் கடந்த சில மாதங்களாக அடிபடுகின்றன. உண்மையில் அவைகளின் உண்மை நிலை பற்றி எனக்குத்தெரியாது.

அருவி: இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக உருவாகிய 13வது திருத்தச் சட்டம் பூரணமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. பாராளுமன்ற விவாதங்கள் பலவற்றில் த. வி. கூட்டளியும், ஈழமக்கள் புரட்சிகர முன்னணியும் 13வது திருத்தச்சட்டத்தை அரசு திட்டமிட்டே சிதைத்துவருவதாக பலமுறை குற்றம் சாட்டியுள்ளன. உதாரணமாக பிரதேசச் செயலகங்கள் நிறுவும் பிரேரணையைச் சொல்லலாம். அரசு அதிகாரப் பரவலாக்கல் பற்றிப் பேசுகின்றது. அதிகாரப்பகிர்வையல்ல. இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்திற்கு உத்தரவாதம் அளித்தவர்கள் என்ற ரீமில் 13வது திருத்தச்சட்டம் நிறைவேற்றப்படாததையிட்டு உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

ஜா: இந்தவருடம் ஐப்பசி மாதத்தில் எமது ஐனாதிபதிமது உரையில் இது பற்றிக் கூறியதை நினைவுபடுத்த விரும்புகின்றேன். அதில் 13வது திருத்தச்சட்டத்தின் கீழ், இன்னும் கூடுதலான அதிகாரப்பகிர்வின் தேவையைப்பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

அருவி: சர்வதேச சக்திகள் சில எல். ரீ. ரீ. ஈ க்கும் இலங்கை அரசுக்கும் இடையில் மத்தியஸ்தம் வகிப்பதற்கான விருப்பத்தைத் தெரிவித்துள்ளன. இதை மீட்டு இந்திய அரசின் நிலைப்பாடு என்ன?

ஜா: உங்கள் இரண்டாவது கேள்வியுடனும் இது தொடர்புடையது. இந்தியாவில் விடப்பட்ட கூட்டறிக்கையில், இலங்கையர்கள் தமது பிரச்சினையைத் தாமே தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அதன் அர்த்தம் யாரும் வந்து என்னவும் செய்யலாம் என்பதல்ல. வெளிச்சக்திகளின் நேரடியான அல்லது மறைமுகமான தலையீடுகள் இல்லாமல் இலங்கையர்கள் தாமே தீர்வைக்காணவேண்டுமென்பதே அதன் அர்த்தம்.

அருவி: அதாவது ஐரோப்பியர்களோ, அவுஸ்திரேலியர்களோ வந்து மத்தியஸ்தம் வகிப்பதை இந்திய அரசு விரும்பவில்லையா?

ஜா: ஐரோப்பியர்களோ, அவுஸ்திரேலியர்களோ என்று நாம் யாரையும் கட்டிக்காட்டவில்லை. நாம் சொல்வது என்ன வென்றால் நீங்களே உங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள். அதாவது முன்றாவது நபரின் பிரச்சன்னம் விரும்பத்தக்கதல்ல.

அருவி: அது இந்தியாவையும் சேர்த்துத்தானே?

ஜா: நிட்சயமாக. அந்த கூட்டறிக்கை அப்படித்தான் கூறுகின்றது. அப்படித்தான் நாம் விளங்கிக்கொள்கிறோம்.

அருவி: ஆனால் கடந்த 40வருடங்களாக எமது பிரச்சினைகளை நாம் எமக்குள் தீர்க்க முடியவில்லை. அத்துடன் பெரும்பான்மையான சிங்களக்கட்சிகள் ஒரு இராணுவத்தீர்வையே முன்வைக்கின்றன. எல். ரீ. ரீ. ஈ யும் ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கைவிடவில்லை....

மீண்டும் இந்தியப்படை: நடைமுறைச்சாத்தியமற்றது

ஜா: நான் இங்கு அரசியல்தீர்வையே வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். இராணுவத்தீர்வையல்ல. கடந்த 2வருடங்களாக நாம் இதையே கூறிவருகின்றோம். வன்முறையைக்கைவிட்டவர்களுடன் ஒரு அரசியல் தீர்வுக்கு வாருங்கள். இனிமேல் கைவிடப்போகின்றவர்களோடல்ல. இதை நாம் தெளிவாகக் கூறியுள்ளோம்.

அருவி: எமக்குள் நாமே தீர்வைக்காணவேண்டுமென்பதை, பெரும்பான்மையான சிங்களக்கட்சிகள் இராணுவத்தீர்வுதான் என்று விளங்கிக்கொண்டுள்ளன. அதாவது 1958, 1977, 1981, 1983ம் ஆண்டுகளில் நடந்த கலவரங்கள் மூலமோ, கண்மூடித்தனமான குண்டுவிச்சுக்கள் மூலமோ, கொக்கட்டிச்சோலைப்படுகொலைகள் மூலமோ சிங்களக் கொடியைப் பறக்கவிடவேண்டும்....

ஜா: இல்லை, இராணுவத்தீர்வு சாத்தியமாகாதென்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொண்டுள்ளார்கள் என நினைக்கிறேன். இராணுவத்தீர்வுதான் சரியென்று 4, 5 வருடங்களுக்கு முன்பு எண்ணிமிருக்கலாம். இப்போ அப்படியல்ல என்று தான் என்னுகின்றேன்.

அருவி: எல். ரீ. ரீ. ஈ யை இராணுவரீதியில் பலவீனப்படுத்தியபின்பு அரசாங்கம் ஒரு குறைந்தபட்சத்தீர்வை, அதாவது, மிகக்குறைந்த அதிகாரங்களைக்கொண்ட தீர்வை முன்வைக்கலாமல்லவா?

ஜா: ஆனால் இரு தரப்பாரும் பலவீனப்பட்டுள்ளார்கள் என்றே நான் கேள்விப்பட்டேன்.

அருவி: முதலில் எல். ரீ. ரீ. ஈ யைப் இராணுவரீதியில் பலவீனப்படுத்துவோம், பின்பு அவர்களைப்பேச்சுவார்த்தை மேசைக்களைப்போம். என்று சிங்களத்

அகதிகளை இந்தியா கட்டாயப் படுத்தவில்லை?

தரப்பில் இருந்து பலமுறை கூறக் கேட்டுள்ளோம்.

ஜா: உண்மையிலேயே இலங்கையரசு அப்படி நினைத்தால், அதாவது எல்.ரீ.ரீ.ஈயை பலவீனப்படுத்தி பலவந்தமாகத் தீர்வொன்றைக் காணமுடியுமென்றெண்ணினால், அப்படிப்பட்ட ஒரு மனோபாவத்தையோ அல்லது மன உணர்வையோ ஏன் இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? எந்தவொரு அரசாங்கமும் இப்படியொரு மன உணர்வை வெளிப்படுத்தினால், எந்தவொரு நாடும், தனது நாட்டின் ஒருபகுதியில் உள்ள கிளர்ச்சிக்காரர்களை, முளங்காலில் பேச்சுவார்த்தைக்களைத்து அல்லது இழுத்து வரவேண்டுமென்ற இந்த மனோபாவத்தை ஒருவருமே ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

அருவி: திரு. ராஜீவ்காந்தியின் படுகொலைக்கு முன்பு எல்.ரீ.ரீ.ஈக்கும் இந்திய அரசுக்குமிடையில் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தொடர்பிருந்ததல்லவா?

ஜா: 1987ம் ஆண்டிற்குப் பின் எந்தவொரு தொடர்பும் இருக்கவில்லை. ராஜீவ்காந்தி கொல்லப்பட்டது 1991ம் ஆண்டு.

அருவி: ஆனால் இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின்பு பல பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தனவே?

ஜா: ஒப்பந்தத்தின் பின்பு ஓரிருமாதங்கள் தான். ஐப்பசி 87க்குப்பின் எந்தவிதத் தொடர்பும் இருக்கவில்லை. நான் சொல்லவிரும்புவது இது தான். எல்லாத் தரப்பினரும் இந்தநாட்டில் அமைதியை, சமாதானத்தை நிலைநாட்டப் பங்களிப்புச் செய்யவேண்டும். இந்த நாட்டில் சகஜநிலைதிரும்புவது மிக அவசியம். தமிழ்மக்களின் நியாயமான அபிலாசைகள் திருப்பதிப்

படுத்தப்பட்டால் மட்டுமே அதுவும் விரைவில் நடந்தால் மட்டுமே சாத்தியமாகும். இது தான் எங்கள் நிலைப்பாடு அன்றும் இன்றும். அதில் மாற்றம் கிடையாது. இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தில் அதற்கான அடிப்படைகள் உருவாகியுள்ளன.

அரசியல் யாப்பில் 13வது திருத்தச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் இருந்து ஆரம்பிக்கலாம். அமைதியை நிலைநாட்டவேண்டுமென்ற உண்மையான அவா இருந்து, இதயசத்தியுடன் செயற்பட்டால் இருதரப்பினரும் அங்குமிங்கும் சில விட்டுக்கொடுப்புகள் செய்து, சிலவற்றைக் கொடுத்து, சிலவற்றை எடுத்துச் செயற்பட்டால் நிச்சயம் தீர்வைக்காண முடியும்.

அருவி: நன்று. பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு இப்படிப்பட்ட கொடுத்தல், எடுத்தல் போன்ற விடயங்களை பேசுவதற்கு சிறந்த இடமல்லவா. இருந்தும் பிரதான சிங்களக்கட்சிகள் தங்கள் தீர்வுகளை, யோசனைகளை முன்வைக்கவில்லையே.

ஜா: யுத்தம் நடந்துகொண்டிருப்பதால் அவர்களால் அதைச் செய்ய முடியாமல் இருக்கலாம். அதாவது தமிழ் மக்களின் நியாயமான அபிலாசைகளை தீர்ப்பதற்கான சமாதான சூழ்நிலையொன்று இல்லாததால் இருக்கலாம். ஒருவர் சொல்லலாம், தமிழ்மக்களின் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை, அதனால்தான் யுத்தம் நடக்கிறது என்று. மற்றவர் சொல்லலாம் யுத்தம் நடக்கிறது, அதனால்தான் அபிலாசைகள் தீர்த்து வைக்கும் சூழ்நிலையில்லை என்று.

அருவி: ஆனால் யுத்தம் என்பது ஒரு பிரச்சினையின் ஆரம்பமல்ல. அது ஒரு பிரச்சினையின் விளைவாகத்தான் இருக்கமுடியும்.

ஜா: அது உங்கள் கருத்து. ஏனையோர் வேறுவிதமாகப் பார்க்கலாமல்லவா?

அருவி: இவ்வளவு அழிவுகளுக்கும் உயிரிழப்புகளுக்கும் பின் கூட, இலங்கையரசின் பேரினவாதக்குணாம்சம் மாறாமல் இருப்பது தான் காரணமாக

இருக்குமோ? அதனால்தான், நீங்கள் கூறிய கொடுத்தல், எடுத்தல், விட்டுக் கொடுத்தல் போன்றவை நிகழாமல் இருக்கின்றது. கொழும்பில் உங்கள் பல வருட அனுபவங்களின் அடிப்படையில் உங்கள் கருத்தென்ன?

ஜா: இதைப்பற்றி நான் கருத்துக்கூற விரும்பவில்லை.

அருவி: கடந்த 2 1/2 வருடங்களாக கொழும்பில் கடமைபுரியும் உங்களால், இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்கு ஏதாவது பங்களிப்புச் செய்ய முடிந்ததா?

ஜா: தனிப்பட்ட ரீதியில் யாராலும் எந்தவித பங்களிப்பும் செய்ய முடியாது. ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டதில் இருந்து பல மாற்றங்கள் நடந்துவிட்டது. அத்துடன் இப்பிரச்சினையின் ஒரு தரப்பான எல்.ரீ.ரீ.ஈ உடன் எமக்கு எந்தவிதத்தொடர்பும் இல்லை. சம்பந்தப்பட்ட சகலரும் ஏதாவதொரு விதத்தில் தீர்வைநோக்கிச் செயற்பட்டால் மட்டுமே, பங்களிப்புகள் வெற்றியளிக்கும். அதுதான் இங்கில்லையே. ஆனால் அதே நேரத்தில் நிலமை இன்னும் மோசமடையவிடாமல் தவிர்ப்பதற்கும், இரு நாடுகளின் உறவுகளிலும் இன்னும் விரிசல்கள் தோன்றாமல் தடுப்பதிலும் பங்களிக்க முடிந்துள்ளது. முன்பு இருந்தநிலையல்ல இன்று உள்ளது. இறையநிலையில் தனிப்பட்ட ஒருவரின் பங்களிப்பால் பெரிதாக ஒன்றையும் சாதிக்கமுடியாது.

அருவி: சர்வதேச சக்திகளின் உதவியோடு ஒரு சமாதானத்தீர்வுக்கு வந்தார்களானால் அதை அமுல்படுத்த ஒரு கருவி தேவை. அதாவது இந்திய அமைதிக்காக்கும் படை, ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்தவந்தது போல. அப்படியானால் எப்படியான ஒரு இராணுவசக்தியால் இது முடியும்? ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் முடியுமா?

ஜா: இல்லை. ஐ.நா சபையால் இது முடியாது. அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட விடயங்களில் அனுபவம் இல்லை.

அருவி: சார்க் நாடுகளின் சார்பில் ஒரு படை...

ஜா: அந்தப்பேச்சிற்கே இடமில்லை.

அருவி: மீண்டும் இந்தியப்படையா?

ஜா: இது மிகவும் நடைமுறைக்கு சாத்தியமற்ற, அனுமானிக்கப்பட்ட கேள்வி.

அருவி: தமிழ் மக்களின் நியாயமான அபிலாசைகள், பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் சமாதானமுறையில் நிறைவேற்றப்படுமா? இலங்கையில் இந்தியத் தூதுவராக இருந்த உங்கள் அனுபவங்களின் அடிப்படையில், இதையிட்டு

உங்கள் கணிப்பீடு என்ன?

ஜா: விட்டுக்கொடுக்க இயலாத நிலைப் பாடுகளை இருதரப்பினரும் கொண்டிருப்பது மிகவும் துர்அதிஸ்டமானது. முதலாவது கடந்த 30, 40 ஆண்டுகளாக இத்தீவில் நடந்தவை, தமிழ்மக்களின் நம்பிக்கையை வென்றெடுப்பதற்கு உதவவில்லை என்பதை சிங்களப்பெரும்பான்மையினர் உணரவேண்டும். அதற்கான காரணங்கள் எதுவாக இருப்பினும் தமிழ்மக்களின் நம்பிக்கையை வென்றெடுக்கவில்லை என்பது கசப்பான உண்மை. இந்த யதார்த்தத்தை உணர்ந்து அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கான மார்க்கங்களைக்காண வேண்டும். இன்னும் அதற்குக்காலம் கடந்து விடவில்லை. ஒரு ஐக்கிய, இலங்கைக்குள், தமிழர்களுக்கு சமமான உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறும் சிங்களவர்கள் இன்று உள்ளனர். ஆனால் இவர்கள் 15 வருடங்களுக்கு முன்னர் இப்படிக்கூறிமிருக்க மாட்டார்கள். இலங்கையில் ஏற்படும் எந்தவொரு ஸ்திரமற்ற நிலைமையும், நம்நாட்டில் நிச்சயமாகப் பிரச்சினைகளைத்தோற்றுவிக்கும். இதனால் தான் நாம் இதில் தலையிடவேண்டி வந்துள்ளது. இந்த யதார்த்த உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். 58ம் ஆண்டிலும், 60ம் ஆண்டுகளிலும் தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வைக்காண்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. அதேநேரம் சிங்கள மக்களின் எல்லா அமைப்புகளும் -பிக்கு சர்க்கமோ அல்லது எந்த சங்கமாயிருந்தாலென்ன, இதுவரை தமிழ்மக்களின் நியாயமான பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை என்பதை விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும். அதேநேரத்தில் தமதுநாடு துண்டாடப்படுவதை எந்த சிங்களவரும் விரும்பமாட்டார்கள் என்பதையும், சிங்களமக்கள் மத்தியில் சமஷ்டி என்ற சொல்லை ஒருவித பயத்துடன் நோக்குகின்றார்கள் என்பதையும் தமிழர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த உலகத்தில் சமஷ்டி அமைப்பைக் கொண்ட எத்தனையோ நாடுகள் உள்ளன. அமரிக்கா, ஜேர்மனி, அவுஸ்திரேலியா எல்லாமே சமஷ்டிக்குடியரசுகள் தான். தமிழர்களும் முக்கியமாக, தனிநாடு, பாரம்பரியபிரதேசம் என்று கூறுபவர்களும் சிங்களமக்களின் பயத்தையும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். யதார்த்தத்தில் நிலைமைகள் எப்படி இருக்கின்றனவேனும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல. எப்படி

இருக்கிறது என்பதைத்தான் உணரவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் கடந்த 40 வருடங்களில் இலங்கையில் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

அருவி: கடந்த 6 அல்லது 7 வருடங்களில் தமிழ் மக்கள் சொல்லொணாத

அரசியற்றீர்வையே வலியுறுத்துகின்றேன் இராணுவத்தீர்வையல்ல

அகதிகள் திரும்ப தற்கான சிறந்த சூழ்நிலை தற்போது இலங்கையில் உள்ள தென்று நான் கூறவில்லை. ஆனால் அவர்களை கட்டாயமாக இந்தியா திருப்பியனுப்புகிறதென்பதில் உண்மையில்தான்.

துன் பங்களை அனுபவித்து விட்டார்கள். அத் துன்பங்களின், வேதனைகளின் உண்மையான நிலை

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

ஜா: நிச்சயமாக. யுத்தம் என்பது மிகவும் வேதனையும் துன்பமும் தரவல்லது. அதிலும் உள்நாட்டு யுத்தம் மிகவும் மோசமானது.

அருவி: உடல் உள ரீதியான துன்பம் ஒருபுறம், ஆனால் ஒரு தேசியஇனத்தின் அடித்தளமே சிதைக்கப்பட்டுவிட்டது. 35 லட்சம் தமிழ் மக்கள் என்று இருந்தது. 10 லட்சம் இந்தியத்தமிழர்களை அன்னியப்படுத்தி, 12 லட்சம் முஸ்லீம் தமிழர்களை அன்னியப்படுத்தி, 3 லட்சம் அகதிகள் ஐரோப்பாவில், 2 லட்சம் இந்தியாவில், 3 1/2 லட்சம் சொந்தநாட்டில் அகதிகளாக. இது தான் மிகவும் துயரமானது.

ஜா: நிச்சயமாக தமிழ்மக்கள் அனுபவிக்கும் வேதனைகள் துயரங்கள் மிகவும் கொடியது. 15, 16 வயதுச் சிறுவர்கள் கொல்லப்படுகின்றார்கள். எதிர்காலச் சந்ததி அழிகின்றது. இதை நான் மறுக்கவில்லை. அதனால்தான் நான் மீண்டும் சொல்கிறேன் எங்கேயாவது ஆரம்பியங்கள், சமஷ்டி, பாரம்பரிய பிரதேசம் போன்ற பதங்களுக்கு புதிய சரியான ஆர்த்தங்களை உணருங்கள். இந்த நாட்டின் இரத்தத்தை உறிஞ்சும் இந்தப்போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வாருங்கள். தமிழர்களும், சிங்களவர்களும் மிகுந்ததுன்பங்கள் அனுபவித்து விட்டனர். இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டாமா? ஆகவே யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஓரிடத்தில் ஆரம்பியங்கள். இன்று உள்ள ஒரேயொரு ஆவணம் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம். அதிலிருந்து ஆதம்பிக்கலாம்.

அருவி: நன்றி.

எனது திரைப்படங்கள் கைப்பணிப்படைப்பிற்கு ஒப்பானவை

ஒரு படைப்பாளி தனது சக
ஊழினிகளோடு தொடர்பை ஏற்படு
த்திக்கொள்ள, தன் அனுபவ
ங்களை அவர்களோடு பங்கிட்டுக்
கொள்ள விரும்புகிறான் இதற்காகவே
அவன் படைக்கிறான்." என்று இந்தியா
வின் புகழ் பெற்ற இயக்குனர்களில் ஒரு
வரான மலையாளத்திரைப்பட இயக்
குனர் அடூர் கோபாலகிருஷ்ணன் அண்
மையில் கொழும்பில், ரஷ்ய கலாச்சார
நிலையத்தில் நடைபெற்ற கலந்து
ரையாடலின் போது குறிப்பிட்டார்.
நமது நாட்டில் திரைப்பட ரசனையை
வளர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டு வரும்
ஆசிய திரைப்பட மையத்தினரால் ஒழு
ங்கு செய்யப்பட்டிருந்த இந்தக் கலந்
துரையாடலுக்கு முன்னதாக அடூர்
கோபாலகிருஷ்ணனின் எலிபதாயம்
என்ற திரைப்படம் திரையிடப்பட்டதும்,
அதை ஒட்டி கலந்துரையாடல்
ஆரம்பித்து, பின்னர் சினிமாத்துறை
சம்பந்தமான பரந்துபட்ட
கருத்துப்பரிமாற்றத்துக்கு ஏற்ற வகையில்
விரிவடைந்ததும், இக்கலந்துரையாடலில்
பங்குகொண்டோருக்கு பயனுடையன
வாக இருந்தன.

இந்த இடத்தில் மனதை நெருடுகிற
ஒரு நிகழ்வு- இக்கலந்துரையாடலில்
மட்டுமல்ல இதற்குமுன்பு நடைபெற்ற
பல திரைப்பட விழாக்களின் போதும்
நமது தமிழ் ரசிகர்களின், கலாபிமானி
களின் பங்களிப்பு வெகு குறைவான
தாகவே இருந்தது. சகோதர மொழி
பேசும் கலைஞர்கள் கலாபிமானிகள்
பலரை இந்த நிகழ்ச்சிகளில் காணக்கூ
டியதாக இருந்தது.

கேரள மாநிலத்தின், அடூர் என்ற
சிறிய நகரத்தில் பிறந்த கோபால
கிருஷ்ணன், கதகளி என்ற பாரம்பரைக்
கலையை வளர்த்த குடும்பப்
பின்னணியைக் கொண்டிருந்தார். தனது
திரைப்படங்களின் உருவாக்கலுக்கு,
கதகளியுடனான நெருங்கிய தொடர்பும்
ஆதாரமாக அமைந்தது என்று அவரே
இந்தக்கலந்துரையாடலின் போது
குறிப்பிட்டார். தனது 8 வயதிலேயே
மேடை நாடகத்துறையில் ஈடுபட்ட இவர்,
தொடர்ந்து பல்கலைக்கழக காலத்தில்

சிறந்த நாடக எழுத்தாளராகவும் பரிண
மித்தார். திரைப்படக்கல்லூரியில், புலமைப்
பரிசில் பெற்று, பயின்று உத்வேகம் பெற்று,
இளம் இயக்குனராக வெளிவந்த கோபால
கிருஷ்ணன், 1972ம் ஆண்டில் உருவாக்கிய
முதல்திரைப்படமான கயம்வரம், சிறந்த
படம், சிறந்த நெறியாளர் உள்ளிட்ட பல
தேசிய விருதுகளையும், மாநிலவிருதுகளை
யும் பெற்றுக் கொடுத்ததோடு சர்வதேச
திரைப்பட விழாக்களில் இவருக்குக் கணிப்
பையும், பாராட்டையும் பெற்றுத் தந்தது.
கொடியோட்டம், எலிபதாயம், முகாமுகம்
(சில காலத்துக்கு முன்னர் இதே ஆசியத்
திரைப்பட மையத்தினரின் ஏற்பாட்டில்
நடந்தேறிய எண்பதுகளின் இந்தியக்

- அடூர் கோபாலகிருஷ்ணன் -

கலைப்படவிழாவில் இத்திரைப்படம்
திரையிடப்பட்டது.) போன்ற குறிப்பிடற்குரிய
திரைப்படங்கள் பலவற்றையும் 25க்கு மேற்
பட்ட குறுந்திரைப்படங்களையும் விவர
ணப் படங்களையும் உருவாக்கிய கோபால
கிருஷ்ணன், 1983இல் இந்தியாவின் கலைஞர்
களுக்கான அதி உயர் விருதான பத்மஸ்ரீ
விருதினையும் பெற்றுக்கொண்டார்.
கலந்துரையாடலின் போது "கலாநிகழ்வு
என்பது, வாழ்க்கையோடும் கலாச்
சாரத்தோடும் தொடர்பு உடையதான,
அவற்றிலிருந்தே உருவாகி கிளைவிடும்
ஒரு அம்சமே!" என்று கூறிய கோபால
கிருஷ்ணன், கதகளி என்ற கேரள பாரம்ப
ரியக்கலை தனக்கு எலிபதாயம் திரைப்

படத்தில் வர்ணங்களைத் தீர்மா
ணிப்பதில் எவ்வாறு துணைபுரிந்தது
என்றும் கவைபடக்கூறினார்.
இத் திரைப்படத்தில் பகைப் புலனுக்
குரிய வர்ணமாக, படம் முழுவதுமே
விளங்கும் சாம்பல் நிறம், அழிவின்,
சிதைவின் குறியீடாக விளங்குகின்றது.
சிதைந்து போகும் நிலப்பிரபுத்துவ
முறையினை, அதன் எச்ச சொச்சங்
களில் ஒன்றான பாத்திரத்தின் சீர்கு
லைவைச் சித்தரிக்கவே சாம்பல்
நிறம், பின்னணி வர்ணமாகக்
கையாளப்பட்டது.
இத்திரைப்படத்தில் வரும் முக்கிய
பாத்திரங்கள் அணியும் ஆடைகளின்
நிறங்கள், எவ்வாறு அவர்களின்
குணாம்சங்களை விளக்கும் குறியீ
டுகளாக அமைந்தன என்பதையும்
அடூர் விளக்கினார்.

"பிரதான பாத்திரம் உண்ணி அணி
யும் சேட்டுகளில், காணப்பட்ட குறுக்
கான கோடுகள், அவனது நிலையற்ற
மனப்போக்கைச் சித்தரித்தன. விரும்
பியவனோடு ஓடிப்போகும் இளைய
சகோதரி, எப்போதும் சிவப்பு வர்ண
ஆடைகளையே அணிந்திருக்கிறாள்.
சிவப்பு நிறம்- எதிர்ப்பு, புரட்சி
போன்ற குணங்களை குறித்து நினைந்து.
எதற்கும் பணிந்து போகும்
இரண்டாவது சகோதரி ராயம்மா
அணியும் நீல வர்ண ஆடைகள்
அமைதி அடக்கம் ஆகியவற்றைப்
பிரதிபலிக்கும். உரிமையக்காகத் தட்டிக்
கேட்கும் மூத்த சகோதரியின் பச்சை
வர்ண ஆடைகள், உயிர்ப்புத் தன்மை
யை குறிக்கின்றன." இவ் விளக்கம்
பார்வையாளருக்கு ஒரு படைப்
பாளியின் தனித்துவமான ஒரு
முகத்தை இனம் காட்டியது.
எலிபதாயத்திலிருந்து கலந்துரை
யாடல் முகாமுகம் திரைப்படம் பற்றி
திசை திரும்பிய பொழுது, முகாமுகம்
நாயகன் ஸ்ரீதரன் பற்றி அதிகம்
யாருக்குமே தெரியாது -
அவனைப்பற்றி மற்றவர்கள் பேசிக்
கொள்வதைத் தவிர அவனின்
குணநலன்களை யாருமே அறிந்தி
ருக்க வில்லை.- ஏன் எனக்குமே
தெரியாது. என்று குறிப்பிட்டார்

இயக்குனர்.

“வர்த்தக, மசாலா சினிமாவும், தன் அளவில் தன் பங்கை ஆற்றத்தான் செய்கிறது. ஆனால் அதிர்வைப் படங்களைப் பார்க்கும் போது இருக்கும் உணர்வுகளுக்கு, எதிர்மாறான ஏமாற்றப்பட்ட நிலையிலேயே பார்வையாளர்கள் வெளியில் வந்த பின்னர் விளங்குகின்றார்கள்” என்றும், “நாம் பார்வையாளர்களின் அறிவாற்றலை மதிக்கிறோம், எங்கள் திரைப்படங்களில் இருந்து ரசிகர்கள் மேலும் மேலும் பலவிடயங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களை நாங்கள் வழங்குகின்றோம்” என்று நவ சிரிமாப் படைப்பாளிகளின் சார்பில் அடூர் கோபாலகிருஷ்ணன் மேலும் கூறினார்.

“நடிசர்கள் அடுத்து என்ன நிகழப் போகிறதென்பதை அறியாதவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதே எனது அபிப்பிராயம்” என்று கோபாலகிருஷ்ணன் குறிப்பிட்ட பொழுது.

Method Acting என்ற நடிப்பு முறையின் ஒரு உதாரணமாகக் கருதப்படும் மார்லன் பிராண்டோ எவ்வாறு ஒரு படத்தில், தான் ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு அங்கவீனமான இரானுவ வீரன் பாத்திரத்தை சிறப்புற சித்தரிப்பதற்காக, அத்தகைய இரானுவ வீரர்கள் சிகிச்சை பெறும் மருத்துவ மனையிலேயே, தங்கி, அவர்களின் செயற்பாடுகள் எண்ணங்கள் என்பவற்றை அறிந்து உள்வாங்கி திரைப்படத்தில் அப்பாத்திரத்தை சிறப்பாகச் சித்தரித்து வெற்றி கண்டார். - தான் ஏற்கும் பாத்திரத்தின் தன்மையை, அடுத்து என்ன நிகழப்போகிறது என்பதையே அறியாத ஒரு நடிசன். எவ்வாறு அறியக்கூடும்? என இந்தக்கட்டுரையாளன் கேள்வி எழுப்பிய பொழுது-

இயக்குனர்களின் செயல்முறைகள் ஆளுக்காள் வேறுபடும், தனது பாணி இதுதான் என்றும் அதற்காக Method Acting முறைமையினை சரியல்ல எனக் கூறவில்லை எனவும் அடூர் குறிப்பிட்டார்.

“கேரள ரசிகர்கள் கலைப்படங்கள் என முத்திரை குத்தப்பட்ட படங்களுக்கும் சிறப்பான ஆதரவை வழங்கி வருகின்றார்கள். ரசிகர்களை தரமான சினிமா ரசனை உடையவர்களாக மாற்றும் பணியில் கேரளத்திலும் வங்காளத்திலும் திரைப்படக் கழகங்கள் அரும் பணி ஆற்றி வருகின்றன.”

இத்தகைய கழகங்கள், எமது நாட்டில் பரந்து பட்ட அளவில் அமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை இக்கூற்று

அடூர் கோபாலகிருஷ்ணனின்

“எலிபதாயம்”

பிரபுத்துவ முறையின் வீழ்ச்சியினை முன்கணையாகக் கொண்டு அந்தப் படைப்புலையில் இத்திரைப்படம் தொடங்குகிறது.

கிராமத்தில் வாழ்பவர்களால் கனம் பண்ணப்பட்ட குடும்பம். நாற்சார வீடு, அங்கு வாழ்பவர்கள், உண்ணி என்ற சகோதரனும் அவனது இளைய இரு சகோதரிகளும் தான். முத்த சகோதரி திருமணமாகி, வேறு இடத்தில் வாழ்பவள். சொத்தில் தனக்கும் பங்குண்டு என்பதை உண்ணிக்கு வலியுறுத்தும், வாதாரும் அவள் ஒரு வகை என்றால், இரண்டாவது சகோதரி ராயம்மா, தன் சகோதரன் சொற்படியே அடங்கி நடக்கும் குணமுடையவள். இளையவளோ தன்னிச்சைப்படி வாழ விரும்பப்படுபவள்.

உண்ணி, தனது சுகத்தையே பிரதானமாகக் கருதுபவன். ஆறாமர இருந்து உடம்பு முழுவதும் எண்ணை தேய்த்து, ராயம்மாவிடம் சொல்லி வெந்நீர் வைப்பித்து குளிக்கும். அவன், அதை ஒரு சடங்காகவே செய்கின்றான். ராயம்மாவிற்கு திருமணம் பேசி வருகின்றார்கள். கணவனை இழந்தவனுக்கு இரண்டாந்தரமாக அவள் வாழ்க்கைப்பட வேண்டாம் என்று மறுப்பவள், அவளுக்கு வேறு இடத்தில் திருமணம் செய்து வைக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபடாமல் எல்லா வற்றையும், எழுந்த மானத்திலேயே

விட்டு, நடப்பதை எதிர்கொள்ளும் சோம்பேறி ஆகின்றான். கிராமத்துப் பெண்ணொருத்தியின் சீண்டல்கள், அவன் உணர்வைத் துண்டினாலும், அதற்கும் அவனது பய உணர்வு அணைகட்டுகின்றது.

தனது கவலையை, பயத்தை ஏன் எந்த உணர்வுகளையுமே மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளத் தயங்குகின்றன். கொஞ்சம், கொஞ்சமாக

மற்றவர்களுடனான உறவைத் துண்டித்துக் கொண்டு, தனக்குள்ளே வாழத் தலைப்படுகின்றான்.

இந்த நிலையில் இளைய சகோதரியாருடனோ ஒடிப்போய் விடுகின்றான். இப்போதும் உண்ணி கல்லுப் பிள்ளையார் தான்! சகோதரி என்ன ஆனாளோ என்று தாடிக்கும் ராயம்மாவின் வார்த்தைகளும் அவனை அசைக்கவில்லை.

வாயில்லாப் பூச்சியாக வாழும் ராயம்மா, இறுதியில் நோயுற்று இறந்து விடுகின்றான். உண்ணி மாற்றங்களுக்கு முகம் கொடுக்கத் தயங்கியவனாக, தன் வட்டத்தைக் குறுக்கிக் கொண்டு, எலிவளைக்குள் புகுந்து கொள்ளும் எலி போல் ஆகின்றான். இவனை இறுதிக்கட்டத்தில், குண்டுக்கட்டாகத் தூக்கிக் கொண்டு போய், நடு நிசியில் குளிர்ந்த நீருள்ள குளத்தில் எறிந்து விடுகின்றார்கள் ஊரவர்கள். வெடவெட என நடுங்கியவாறே, உண்ணி குளத்தில் இருந்து எழுந்து வருவதோடு எலிபதாயம் நிறைவு பெறுகின்றது. □

முகாமுகம் : நாயகன் பற்றி யாருக்குமே தெரியாது.

நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

“கலைப்படங்கள், வர்த்தகப்படங்கள் என்பவற்றுக்கிடையே இடைநிலையில் படங்கள் உருவாக்கப்படலாம் என்பது எனக்கு உடன்பாடானதல்ல” என்று கூறிய இயக்குனர், “சத்யஜித்ரே, நவ சினிமாத் துறையின் ஒரு மாபெரும் புருஷன்” என்றும் நிஜ வாழ்வோடு நெருங்கிய திரைக் காவியங்களையும் உருவாக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையை தனக்குப் பின் வந்த பல இளம் இயக்குனர்களுக்கு கொடுத்தவர் என்ற வகையில் மறக்கப்பட முடியாதவர்” என்றும் குறிப்பிட்டார்.

“எனது திரைப்படங்கள் கைப்பணிப் படைப்புக்கு ஒப்பானவை. அவற்றின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் எனது நெருக்கமான பங்களிப்பு இருக்கும்” எனக்கூறிய அடேர், “இசை திரைப்படங்களில், காட்சிகளோடு ஒன்றித்துப் போகும் ஒலியாக்கத்தான் இருக்க வேண்டுமெனியோழிய முழுமையான ராகங்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமே இல்லை” என்றும் “அந்த ஒலி தனித்துக்கேட்கப்படும் போது, ஒரு சீரான மெட்டாகக் கூட இருக்கக் கூடாது” என்றும் வலியுறுத்தினார்.

இலங்கைப் படைப்பாளிகளில் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் படைத்த “கம்பெரலிய” தான், திரைப்படக் கல்லூரியில் பயின்று கொண்டிருக்கும் பொழுது, அங்கு

கலைப்படங்கள், வர்த்தகப்படங்கள் என்பவற்றுக்கிடையே இடைநிலையில் படங்கள் உருவாக்கப்படலாம் என்பது எனக்கு உடன்பாடானதல்ல : முகாமுகம்

பார்த்துப் பயில்வதற்குரிய முன்னுதாரணமாகத் திரையிடப்பட்ட தென்றவகையில், லெஸ்டர் மீது தனக்குள்ள மதிப்பை கோபால சிருஷ்ணன் எமக்குப்புரிய வைத்தார். “மற்றய இலங்கைப் படைப்பாளிகள் பற்றி தான் அதிகம் அறியவில்லை” எனவும் குறிப்பிட்டார். பிரான்ஸ் நாட்டில்

நவ சினிமாத் துறையின் ஆரம்பத்திற்கு வழிவகுத்ததாகக் கருதப்படும் “கஹியேடு சினிமா” என்ற சஞ்சிகை வலியுறுத்திய கோட்பாடு ஒன்றினை இங்கு முன்வைக்கலாம்.

“ஒரு படைப்பாளியின் படைப்புகளாகும் திரைப்படங்கள் மனிதவாழ்வியனைச் சித்தரிப்பதோடு வாழ்க்கை பற்றிய ஆழமான பார்வையை, அவனுக்கே உரித்தான, தனித்துவமான, இனங்கண்டு கொள்ளக்கூடிய முறையிலே சித்தரிப்பவனாக இருக்க வேண்டும்.”

அடேர் கோபாலசிருஷ்ணன் என்ற படைப்பாளியின் தனித்துவமான அணுகுமுறையினை, அவரது படைப்பின் மூலமும், தொடர்ந்த விளக்கத்தின் மூலமும், அறிந்து கொள்ள வழி வகுத்த ஆசிய திரைப்பட மையத்தினருக்கும் அதன் உற்சாகமான அமைப்பாளருமான அஷ்லி ரட்ண விபூஷணவிற்கும் தரமான சினிமாத் தாகம் கொண்ட ரசிகர்கள் நன்றி கூறக்கூடமைப்பட்டவர்களே! -வந்தியத்தேவன்-

1993 ல்
இருந்து
மாதந்தோறும்
ஒழுங்காக
அருவி வெளி
வருவதற்கான
ஏற்பாடுகள்
செய்யப்பட்டுள்ளது
என்பதை
அருவி
வாசகர்களுக்கும்,
விற்பனையாளர்
களுக்கும்
மகிழ்ச்சியுடன்
அறியத்
தருகின்றோம்

சந்தாதாரர்கள்
விண்ணப்பிக்கவும்

நாடுகள்	12 இதழ்கள்
இலங்கை	Rs. 150
இந்தியா	In. Rs. 90
ஜேர்மனி	Mark. 48
பிரான்ஸ்	Fr. 120
கனடா	C.D. 24
அமரிக்கா	U.S.\$ 22
இங்கிலாந்து	Pounds. 12
ஏனையநாடுகள்	U.S. \$ 22

குடை

பரமநாதன் அடிக்கடி கதவின் வெளியேபார்த்துக்கொண்டான். மழை. பரமநாதனுக்குச் சினம் சினம் சினமாய் வந்தது. யாரோடும் காட்ட முடியாத சினம்.

மழை இவனைச் சட்டை செய்த பாடல்லை. தன் பாட்டிற்கு, நிலைய வித்துவானின் வயலின் கச்சேரி போல அது ஒரு தளிராகத்தில்..... மழை என்றால் ஒன்றில் ஒரேமுறையில் அடிச்சூத்தி வீட்டுப் போய்விட வேணும். இல்லா விட்டால் இரவு நேரத்தில்பெய்து முடித்துப்போட வேணும். ஆனால் இதுமழையா.... அழு குணி மழையல்லவோ! நொச்சு நொச்செண்டு கொண்டு. போதாக்குறைக்கு வீட்டுக் கூரையும் தகரம். ஈ மொய்த்தாற் பொல் ஒரே இரைச்சல் சத்தம். சினம் தான் வரும்.

பரமநாதனுக்குச் சினமேறக் காரணமேதென்றால் இந்தச் சினுங்கல் மழை மட்டுமல்ல.

பிரதான காரணமென்ன வென்றால் அது அவனே தான். அது எப்படி அவன் காரணமாகிவான் என்றால் நேற்றய தினம் நடந்ததை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

நேற்று! என்றும் போல விடியல். சேவல் கூவி, காகம் கரைந்து, குளத்தில் தாமரை மொட்டவிழ்ந்து, பொல பொலவென இருள் சிழிந்து பிரசவமாகும் கிராமத்து விடியல்அல்ல. எலாம் மணிக்கூடு வீழித்துக்கொண்டு திடீரென அலற வாரிச் சுருட்டிக்கொண்டு எழுந்து கதவைத் திறந்து, கண்ணைக்கசக்கி அவசரமேறிவிட்ட தெருவைப்பார்த்து தனக்கும் அவசரத்தைத் தொற்றுவித்துக்கொண்டு, வாசலில் வீசப்பட்ட அன்றைய செய்தித்தாளையேஅதேஅவசரத்துடன் பொறுக்கி உலகத்தின் ஒரு பொழுதின் மாற்றங்களை மேலோட்டமான ஒரு பார்வை ஓட்டத்தில் தேடிப்பார்க்கும் பட்டணத்து விடியல். பரமநாதனின் விடியலும் பட்டணத்து விடியல் தான். எனினும், இது பட்டணத்தின் வாடகைக்கு எடுத்த ஒரு குச்சறையின் விடியல். சிலருக்கு அதிஸ்டம் கொண்டு வரும். சிலருக்கு அதுவே துர்அதிஸ்டம் பிடித்ததாகவும் ஆகிவிடும். பரமநாதனுக்கு இந்த விடியல், நான் சொல்லாமலே அனுமானித்திருப்பீர்கள்.

சொல்லி வைத்தாற் போல் துர்அதிஸ்டம். பரமநாதனுக்கு என்ன சந்தேகம் என்றால் இந்த துர்அதிஸ்டம் தனக்கென எழுதப்பட்டவ்வாறா என்பதுதான்.

ஏனென்றால் பரமநாதன் ஒரு இடத்துக்கு அவசரமாகப் போகப் பஸ் ஒன்றை அவசரமாகப் பார்த்தபடி நிற்பான். பஸ் வராது. மணிக்கூட்டை அடிக்கடி பார்ப்பான். கையைப்பொட்டுப் பிசைவான். பஸ் வரவே வராது.

வேறொரு நாள் அதே இடத்தில் வேறொரு பஸ்ஸிற்கு நின்றால், முன்னய நாள் தேடிய பஸ் இப்போது அவனுக்கு முன்னால் சிரித்துக்கொண்டு போகும். திரும்பி வரும். ஆனால் இப்போது தேடுகின்ற பஸ்ஸோ.... வராது. இது என்ன, எந்த ஒரு சின்ன விஷயத்திலும் இதேதான். ஒரு கடிதத்தை அவசரமாகத்தேடினால் அது எல்லாக் கடதாசிகளையும் பிரித்துப்பார்த்த பின், கடைசியாகத்தான் கிடைக்கும். ஒரு சிகரட்டை உருவினால் பில்லர் வாயின் எதிர் முனையில் இருக்கும். நெருப்புப் பெட்டியைத் திறந்தாலோ குச்சியின் தலைப்பக்கம் தான் முதலில் வரும். இதே போல் தான் பரமநாதனுக்குக் குடை விசயமும்.

மாரி காலமென்று குடையை எடுத்துப் போனால் அன்று முழுக்கக் மழையே வராது. குடை ஒரு கமை போல திரும்ப அவனோடு அறைக்கு வரும். இன்னொரு நாள் நல்ல வெயில் எறிக்கும். இன்றைக்கு மழையே வராது என்று என்று நினைத்து குடையை விட்டுவிட்டு வேலைக்குப் போவான். ஆனால் வேலை முடிந்து வீடு திரும்பும் நேரம் பார்த்து மழை கொட்டோ கொட்டென்று கொட்டும். தெருவில் குடை குடையாக எல்லோரும் நடந்து போக இவன் ஒரு கடை ஓரத்தில் ஒதுங்கி நிற்பான். கடையில் தூங்கும் குடைகூட இவனைப்பார்த்து சிரிப்பது போல இருக்கும். வீட்டில் கம்மா ஒரு குடை தூங்கிக் கிடக்க அவனாவது இன்னொரு குடை வாங்குவதாவது? வெறுமனே மழையையே பார்த்த படி நிற்பான். மழை தன் பழி முழுதும் தீர்த்து இவனை வீடு செல்ல விட்ட பின்னர் அறைக்குத் திரும்பினால் குடைமேசை மீது வைத்த படி அழகாக இருக்கும். பரமநாதனும் துர்அதிஸ்டமும் இப்படியே நாளும் பிணக்குப் பட்ட படி காலம் கடத்துவது வெளியே தெரியாத கவாரியியமான கதைதான்.

இனியும் நான் உங்களுக்கு நேற்றய சம்பவத்தைப்பற்றி சொல்லா விட்டால் நீங்கள் என்னைத் திட்டத்தொடங்கி

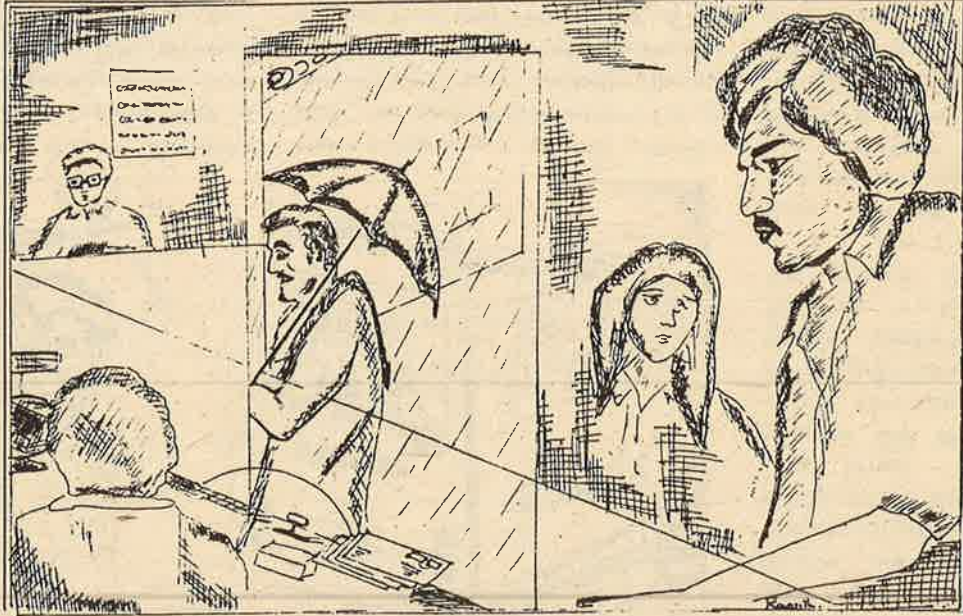
விடுவீர்கள். நேற்று அப்படி என்ன விசேசம் என்றால் இலங்கையை ஒரு சூறாவளி தாக்கியது. அதிர்ந்து விடாதீர்கள். நீங்கள் பரமநாதனின் குடையை அந்தக் கதவு முலையில் எட்டிப் பாருங்கள், புரியும். புயல் வந்ததற்கு என்ன ஆயிரம் காரணங்களை நீங்கள் சொன்னாலும், பரமநாதன் இப்போது அடித்துச் சொல்வான், தன்னுடைய குடையை முறிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டுத்தான் இந்தப்புயல் வந்திருக்கிறது என்று. நீங்கள் அவனது குடையின் கதியைப் பார்த்தீர்கள் என்றால் அவன் சொல்வதை மறு பேச்சின்றி ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டி இருக்கும். ஒவ்வொரு கம்பியையும் ஒவ்வொரு தினுசாக முறித்துப் போட்டிருந்தது. நல்ல வேளை குடை ஒரு உயிரில்லாச் சடப்பொருளாய் போயிற்று. இல்லையேல் அந்தச் சித்திரவதையில் அது துடிதுடித்துச் செத்திருக்கும். இதை உங்களுக்குச் சொல்ல நீங்கள் சிரிக்கலாம். இதென்னடா இப்ப இது மனுசனுக்கு சர்வ சாதாரணமாக நடந்து கொண்டிருக்க, இவன் ஒரு குடைக்காக அழுகிறான் என்று. அது வேற விடயம். ஆனால் குடைக்கு நடந்த கதியை நான் அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டி உள்ளது. ஏனென்றால் மழையில் பரமநாதனும் குடையும் ஆடிய தாண்டவத்தை நீங்கள் நின்று ரசித்திருக்க மாட்டீர்கள். பரமநாதனின் தலையைக்காக்க -ஆம் தலையை மட்டும் தான்- மீதி உடலும் உடையும் மழையில் நன்றாகக் குளிப்பாட்டப்பட்டு விட மீந்திருந்தது தலை மட்டும் தான். அதனால் தலையைக்காக்க அந்தக் குடை எவ்வளவு போராடியது, தியாகம் செய்தது.

ஒவ்வொரு கம்பியாய் முறிக்கப்பட்டு கிழிக்கப்பட்டு குலையும் குற்றயிருமாகி இறுதியில் மடிந்தது என்பதை அறிந்தால் நீங்கள் மனதாலாவது அதற்காக ஒரு நிமிடம் அஞ்சலி செலுத்துவீர்கள். இப்போது அடிப்பட்ட வெளவால் போல அந்தக்குடை கதவின் முலையில் தேடுவாரற்றுக் கிடக்கிறது. பரமநாதன் மழையை முறைத்தபடி வாசலைப் பார்ப்பதும் மணிக்கூட்டைப் பார்ப்பதுமாக இருக்கிறான். அவனுக்குச் சினம் சினமாக வந்தது.

ஆமாம் பரமநாதனின் சினத்துக்கு மழை ஒரு காரணம். மழையை விட அவனே பிரதான காரணமெனச் சொல்லி இருந்தேன். ஏனென்று இன்னும் சொல்லவில்லை. தயவு செய்து கொஞ்சம்

பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். முதலில் நான் உங்களுக்கு எங்கள் கதாநாயகன் பரமநாதனுக்கு, இந்தக் குடை கிடைத்த வரலாற்றைச் சொல்கிறேன். இந்தக் குடை உண்மையில் பரம நாதனுடையது அல்ல. இப்படிச் சொல்வது உங்களுக்கு இன்னும் திகிலூட்டுவதாக இருக்கும். எனவே நான் உதையை ஆரம்பத்தில் இருந்து சொல்கிறேன்.

கேளுங்கள். பரமநாதனின் மைத்துனர் ஒரு சிவில் எஞ்சினியர். அவருக்கு வெளிநாட்டு வேலை கிடைத்து நாட்டை விட்டுப்போகும் போது தனது அறையில் மீந்திருந்த சில்லறைப் பொருட்களை யெல்லாம் பரமநாதனை எடுக்கச் சொல்லியிருந்தார் அப்படிக்கிடைத்த பொருட்களில் ஒன்று

தான் ஒரு முதலை மாக்க குடை. அந்தக் குடையை எஞ்சினியர் தனது தந்தையாரது ஞாபகப் பொருளாய் வைத்திருப்பாரோ என்று பரமநாதனுக்குப்பட்டது. ஏனெனில் அது நன்றாகப் பழசேறி குடையென்ற பெயரைத் தவிர மற்றெல்லாவற்றையும் இழந்து போயிருந்தது. மேலும் அதை ஒரு ஊன்று கோலாகவும் எஞ்சினியர் பாஷீத்திருக்க வேண்டும். உயர்ந்த மாடிக்கட்டடமொன்றைக் கட்டும் வேலையில் இதை ஊன்றிச் சாய்த்து அண்ணாந்து அடிக்கடி பார்த்திருக்கக் கூடும். ஏனென்றால் அதன் இருப்பு முனை ஒரு கிளியின் சொண்டு போல வளைந்து ஒரு கோணத்தில் நின்றது. அத்தோடு சீமெந்து வேலைகளுக்குத் தருவிக் கப்பட்ட ஈரமணலில் புதையுண்ட காரணத்தால் நன்றாகக் கறள் ஏறியும் இருந்தது.

இருப்பினும் இந்தக் குடை கிடைத்தது பரமநாதனுக்கு ஒரு பொக்கிசம் போல என்று கூறுவது தப்பாகாது. ஒவ்வொரு மழைக்காலம் வரும் போதும், பரமநாதன், இம்முறை ஒரு குடை வாங்க

வேண்டும் என்று நினைப்பான். நினைத்தபடியே அவன் இருக்க மழைக்காலம் போய்விடும். வெய்யில் காலம் வந்து விடும். இனி ஏன் வாங்குவான் என்று நினைப்பைக்கைவிட்டு விடுவான். மீண்டும் மாரி காலம் வரும். பழைய படி குடைவாங்கலாமா என்று நினைப்பான். அவன் முடிவெடுக்கு முதல் வெய்யில் காலம் வந்து விடும். இவ்வாறு

வீட்டுப்பிள்ளைகள் அதற்கு பாட்டா குடை என்று பெயரும் வைத்திருந்தார்கள். அவன் தெருவில் இறங்கினால் அக்கம் பக்கம் பார்ப்பதில்லை. நேரே அலுவலகம் தான். ஆனாலும் ஆபீசில் கிண்டல் பேச்சுக்களுக்குக் குறைவில்லை. முக்கியமாக அந்த டைப்பிஸ்ட். லீனாவோ... ரீனாவோ..., என்னவோ வாயில் வராத பெயர். என்ற குடையை

எடுத்துக்கொண்டு உங்களை குடையைத் தருவீங்கள் என்று, வந்து கேட்பான். பரமநாதனுக்கு அவள் சீரியசாகவா பகிடியாகவா கேட்கிறாள் என்று தடுமாறி ஏன் என்பான். "இல்ல, ஊரில் பாட்டி வளக்கிற ஆட்டுக்கு பிலா இலை குத்த உதவும்". சொல்லி விட்டு பெரிய ஜோக்கடித்த மாதிரி "கொல்" என்று சிரிப்பான். அதோட ஒரு

என்ன பிழை? நீ திருடினாயா? இல்லையே. அந்த வயோதிபர் தானே உனது குடையை மாறி எடுத்துக் கொண்டுபோனார்.

கூட்டமும் சேர்ந்து சிரிக்கும். பரமநாதனுக்கு அசடு வழியும். அவன் ஒருமுறை ஏதோ சமாளிப்பதற்காக "ஓல்ட் இஸ் கோல்ட்" என்று சொல்லி விட்டான். இளம் பெண்களோடு அதிகம் பேசப்போகக் கூடாது. அவர்கள் மட்டம் தட்ட வெளிக்கிட்டால் ஒரு குருவிக் கூட்டம் போல சேர்ந்து கொண்டு கீச்சிடுவார்கள். ஒரு சின்னப் பகிடிக்கும் "கிளூக்" "கிளூக்"கென்று கொண்டு..... விசர் தான் பத்திக்கொண்டு வரும். இதற்கு நடுவில் ஆபீஸ் பியோனுக்கு தானும் ஒரு பகிடிக்காரன் என்று இந்தப் பெண்களிடம் பெயரெடுக்க ஒரு நினைப்பு. ஆபீஸ் விடும் நேரம் பார்த்து பரமநாதனின் குடையைக் கொண்டு வந்து "ஐயாவோட கோல்ட்" என்று கொண்டு கொடுக்க இந்தப் பெண்கள் சிரிக்க அவன் காற்றிலே நடந்து போவான். பரமநாதன் கோப்படமாட்டான். பட்டாலும் யாரும் சட்டை செய்ய மாட்டார்கள். அவனது கோபத்தையும் ஒரு பகிடியாக்கிப் பேசுவார்கள். அவன் எதுவுமே பேசாமல் தான் ஏதோ சீரியசாக இருப்பது போல் இருந்து விடுவான்.

இப்படி அவன் பாடு போய்க்கொண்டிருக்க, நேற்று!

நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட விடியல். சூரியன் பவ்வியமாக வெளியே தோன்றி தன் முழுக்கிரணங்களையும் வெட்ட வெளிச்சமாக்கிச் சிரித்தபடி மேலே நின்றான். பரமநாதன் சூடு கண்டபூனை. இந்தப் பாசாங்கெல்லாம் குடையை விட்டு விட்டு தன்னை வெளியே போகச் செய்யத்தான் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். பின்னர் தன்னை ஒரு கடை வாசலிலேயோ அல்லது வந்திறங்கிய பஸ்டாண்டுக்குள்ளேயோ அடைத்து வைத்து மழைகொட்டி வேடிக்கை பார்க்க சூரியன் ஒளிந்து விடும். எனவே அவன் றிஸ்க் எடுக்காமல் குடையை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான்.

இப்போது அவனுக்கு முதலில் ஒரு அவசர வேலைமுடிக்க வேண்டி இருந்தது. ஒரு கடிதத்தை பதிவுத் தபாலில் அனுப்ப வேண்டும். தபாற் கந்தோர் இரண்டு பஸ்டாண்ட் தூரம். ஆனால் அதற்கென்று ஒரு பஸ்ஸா? நடந்தே போகலாம். அவன் நடந்தான். தபாற் கந்தோரை எட்டும் போது வானம் மெதுவாக இருளத்தொடங்கியது. இம்முறை, தான் குடையை எடுத்து வந்தது பிரயோசனமான காரியம்தான் என்று பரமநாதன் மனதிலுள் நினைத்துக் கொண்டான். தபாற் கந்தோர் முலையில் குடையைச் சாத்தி வைத்து விட்டு தனது கடிதத்தை றிஜிஸ்டர் செய்யக்கொடுத்தான். அப்போது யாரோ அவனது தோளைத் தட்டினார்கள். திரும்பிப் பார்த்தான். "தம்பி இந்தக் கடதாசியில் இருக்கிற விவாதத்தை இந்தக் கடிதத்தில் ஒருக்கா எழுதித் தாரும்." இரண்டு போத்திலோடுகள் பார்த்தோடு முக்குக் கண்ணாடி அணிந்திருந்த வயதான மனிதர் ஒரு கடதாசித் துண்டையும் கடிதத்தையும் நீட்டி. பபடி சினே கிதச்சிரிப்போடு நின்றார். அவன் பேசாமல் வாங்கி எழுதிக்கொடுத்தான். "மை ஐசையிட் இஸ் புவர்" அவனது சிரமத்துக்கு மன்னிப்புக் கேட்டுமாப் போல் தன் பாட்டில் சொல்லிக் கொண்டவர், பின்னர் கடிதத்தை வாங்கிக் கொண்டு "தாங்க்யு தம்பி" என்று விட்டு அகன்றார். இவன் தான் குடுத்த முத்திரை ஒவ்வொன்றின் மீதும் சீல் விழுகிறதா என சந்தேகம் தீர்ப்பார்த்து விட்டு, அலுவலகம் போகத்திரும்பினான். அப்போது தான் வெளியே அந்த வயதான மனிதர் இவனுடைய குடையைப்

பிடித்தபடி பஸ்டாண்டை நோக்கி மெல்ல மெல்ல போய்க் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். தனது குடை இருந்த இடத்தை அவசரமாகப் பார்த்தான். அங்கே வேறொரு குடை சாத்தப்பட்டிருந்தது. அவசரமாகக் கூப்பிட வாயெடுத்த அதே வேளை மீண்டுமொரு முறை சாத்தியிருந்த குடையைக் கண்கள் நோட்டமிட, முளையில் ஏதோ ஒரு பொறி அவனது நாஅசைவதைத் தடுத்து நிறுத்தியது. அந்தக் குடையை படபடப்புடன் கண்களால் அளவெடுத்தான் புதுக்குடை. வெளிநாட்டுக்குடை. வயோதிப் பார்வை மாறாட்டத்தில் தனது குடையை மாறி எடுத்துக் கொண்டு போகிறார் என்ப

அவன் அந்தக் குடையை எடுத்து விரித்தான். துமித்துக் கொண்டிருந்த மழைக்குள் விறு விறு என பஸ்டாண்டை நோக்கி நடந்தான். இன்னும் மனதுக்குள் கேள்வி குடைந்தது. "நீ செய்தது சரியா?" பஸ் வந்தது. ஏறி ஜன்னலோரமான ஒரு சீற்றில் இருந்து கொண்டு வெளியே பார்த்தான். மழை உரக்கத்தொடங்கியிருந்தது. "நீ செய்தது சரியா?" அவன் அருகில் வந்த கொண்டெக்கரிடம் டிக்கட்டை வாங்கிக்கொண்டான். அதற்குள் அவனது மற்ற மனம் தனது பதில்களை தயார்படுத்திக்கொண்டது. "என்னபிழை? நீ திருடினாயா? இல்லையே, அவராகத்தானே உனது குடையை எடுத்த

குடைக்கம்பிகள் ஒவ்வொன்றாக முறிய, குடைச்சீலை சிறிய அவன் பிரயத்தனங்களெல்லாம் பாழாகி.....

தை மனது நிமிடத்தில் புரிந்து கொண்டது. அவர் பஸ்டாண்டை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரைக்கூப்பிடு என்று ஒரு மனம் சொன்னது. வேண்டாம், வேண்டாம் என்று இன்னொரு மனம் சொன்னது. கூப்பிடுவதா விடுவதா, கூப்பிடுவதா விடுவதா என்று அவன் இரண்டு மனதுக்குமிடையில் தடுமாறிக்கொண்டிருக்க, ஒரு பஸ் வந்து நிற்க, அவர் அதில் ஏறுவதையும், பஸ் நகர்வதையும் பின்னர் வெறும் தெருவையும் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தன கண்கள். நெஞ்சில் படபடப்பு ஓய்ந்த பின்

துக்கொண்டு போனார். உனது குடை புதுக்குடையாக இருந்திருந்தால் அவர் செய்தது தானே திருட்டு. நீ ஏன் வீணாக மனதைக் குழப்பியாய். இன்றைக்கு உனக்கு ஏதோ சின்ன அதிஸ்டம். வழமையாய்க் கிடைக்காத அதிஸ்டம். தானாக வந்திருக்கு. அதைப் பற்றி சந்தோசப்படு. சரி, யோசிக்க என்ன குடையைத் திரும்பவா கொடுக்க முடியும்?" பரமநாதன் மெதுவாகச் சமாதானமாகினான். இப்போது அவன் குடையை ஆவலோடு பார்த்தான். நல்ல புதுக்

குடை. மடிப்புக்கூடக் கலையவில்லை. "வீட்டில் பிள்ளைகள் மறந்துபோகாமல் திரும்பக் கொண்டுவருங்கோ என்று சொல்லிக் கொடுத்தார்களோ சொல்லாமற் கொடுத்தார்களோ... சீச்சீ அவரைப் பற்றி நினைக்கக்கூடாது. அப்போ யாரைப் பற்றி நினைப்பது? ஆம். அந்த டீனா. இந்தப் புதுக்குடையைப் பார்த்ததும் வாயடைத்துப் போவாள். அந்தப் பீயோனுக்கும் இன்றையோடு கொட்டம் அடங்கிவிடும். நிச்சயம் எல்லாரும் இது எங்கால என்று கேட்பார்கள். என்ன வென்று சொல்லலாம்...?

அவனது உதடுகளில் ஒரு சங்கோசப் புன்னகை அவனை அறியாமலே நெளிந்து மறைந்தது. வெளியில் மழை உரத்துக்கொண்டு வந்தது. அவன் மனம் ஆபீசை வட்டமிட்டது. நிச்சயம் செய்தி பரவும். ஒவ்வொருத்தரும் "எங்க பாப்பம் உங்கட புதுக்குடைய" என்று கேட்டு வாங்கிப்பார்ப்பார்கள். இது ஒன்றும் பெரிய விசயம் இல்லை என்பது போல் முகத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கால என்று கேட்கும்போது என்ன சொல்வது? வாங்கினதாகவா... அல்லது வெளிநாட்டில் இருந்து வந்த உறவினர் தந்ததாகச் சொல்லலாமா...; இரண்டில் எது பெருமை சேர்க்கும் என்பது பரம நாதனுக்குச் சிக்கலாக இருந்தது. வெளி நாட்டில் சொந்தக்காரர் இருப்பதாகக் காட்டினாலும் ஒரு பெருமை. சொந்தக்காக செலவளித்து இதை வாங்கினதாகச் சொல்வதிலும் ஒரு பெருமை. எதைத் தெரிவு செய்வது என்று முடிவு செய்ய முடியாமல் பரமநாதன் இறங்க வேண்டிய இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். பஸ்ஸால் இறங்கிய பின்னர்தான் இவ்வளவு மோசமாக மழை அடிக்கத்தொடங்கியும் தனக்கு அது தெரியாமல் விட்டதை உணர்ந்தான். அவன் நேரத்தைப் பார்த்தான். ஆபீசுக்குச் கணங்கி விட்டது. அவசரமாகக் குடையைப் பிடித் தபடி நடக்கத் தொடங்கினான். சற்றுத் தூரம் நடந்திருக்க மாட்டான். ஒரு காற்று சுற்றிச்சுற்றி வீசியது. காற்றோடு மழை அள்ளிவந்து வந்து உடம்பு முழுக்க உறைந்தது. குடை சிடுசிடுத்து. மறுபடி மறுபடி காற்று. மழை எந்தப்பக்கமாய் வருகிறது என்புரியவில்லை. குடையைத் திருப்பி மழையைத் தடுத்தபடி அலுவலகத்தின் பக்கம் அவசரமாக ஓடினான். இன்று இலங்கையின் கிழக்குக் கரையை புயல் தாக்கக்கூடும் என்ற இரவு வானொலிச் செய்தி இப்போது தான் உலர்த்தது.

அந்தப் புயல் இங்கும் வந்து விட்டதோ? நினைத்தற்கு நேரம் இல்லை. காற்று குடையைப்பிடுங்கி எறிவேன் என்று நினைத்து. அவன் இறுகப்பிடித்துக் கொண்டான். குடை காற்றின் வீச்சோடு பிறவளமாய்த் திரும்பியது. மறுபடி இன்னொரு காற்றிற்கு சரிவளமானது. பின்னர் ஈடுகொடுக்க முடியாமல் கம்பிகள் ஒவ்வொன்றாய் முறிய, இவனது பிரயத்தனங்கள் எல்லாம் பாழாகி இறுதியில் குடையைச் சுருக்க முயல, முறிந்த கம்பிகள் குடைச்சீலையைக் கிழித்தன. - அவன் பரிதாபகரமாக மழைநடுவே நிராயுத பாணியாய் நின்றான். பின்னர் ஆபீஸ். என்னென்ன கேட்டார்கள், என்னென்ன பதில் சொன்னான் என்பது அவனுக்கே தெரியாது. லீவு போட்டுக்கொண்டு அறைக்குத்

திரும்பியவன் தான். மறுநாள். இன்று காலை. மறுபடி மழை. அலுவலகம் போக நேரம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அவனுக்குச் சினம் சினமாக வந்தது. ஒருவரிடமும் காட்ட முடியாத சினம். பழைய குடை என்றால் காற்றிற்கு ஒரு மாதிரித் தாக்குப் பிடித்திருக்குமோ...? யோசித்தென்ன? இருந்த குடையும் போய்விட்டது. பொறுத்திருக்க வேண்டியதுதான். மழை நிற்கும். வெயில் வரும். புதுக்குடை வாங்குவதா என்று பரமநாதன் மெல்ல மெல்ல ஒரு தீர்மானத் துக்கு வந்து விடுவான் ஆனால் சற்று நாளெடுக்கும். -மனுதர்மன்.-

கனடாவில், அகதிகள் வருகையைக் கட்டுப்படுத்த

ஒரு புதிய சட்டம்

நீங்கள் கனடாவிற்கு வேறு ஒரு நாட்டிற்குடாக வந்தீர்களா? நீங்கள் உங்கள் சொந்த நாட்டில் இருந்து தப்புவதற்கு பொய்யான ஆவணங்களை உபயோகித்தீர்களா? நீங்கள் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் ஒரு அமைப்பின் உறுப்பினராக இருந்தீர்களா? 1993-தைமாதத்திலிருந்து இக் கேள்விகளுக்கு "ஆம்" என்று பதிலளித்தால் முன்னரைப்போலன்றி இனி அவர்கள் கனடாவிற்குள் நுழைவது தடுக்கப்படும். இது கனடா அமுல்படுத்த உள்ள புதிய சட்டம். (சி-86)

அகதிகள் தங்கள் நாட்டில் இருந்து நேரடியாகக் கனடாவுக்குள் வரவிடில் அகதிநிலை கோருவதற்கு அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அவர்கள் கடந்து வந்த ஏதாவது ஒரு நாட்டில்தான் அகதி நிலை கோரவேண்டும். அங்கு அகதி நிலை மறுக்கப்பட்டாலோ அல்லது சொந்தநாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டாலோ கனடிய அரசு அதைப்பற்றி கவனத்திற்கொள்ள மாட்டாது. அகதிநிலை கோருபவர்கள் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்களெனக் கனடிய அதிகாரிகள் நம்புமிடத்தும் அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பமுடியும்.

புதிய சட்டத்தின்படி எல்லைகளில் பணியாற்றும் அதிகாரிகள் அங்கு வைத்தே விசாரணையின்றியே, சட்டத்தரணிகளின் சேவைகளைக்கூடக் கோரமுடியாதவாறு அகதிகளைத்திருப்ப அனுப்பக்கூடிய அதிகாரங்களைக் கொண்டிருப்பர். அகதிகள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தால் தற்போதயதிலும் பார்க்க நீண்டகாலம் தடுத்து வைக்கப்படுவர். தற்போது 7 நாட்களுக்கு ஒரு முறை மீள் பரிசீலிக்கப்படும் தடுப்புக்காவல் உத்தரவானது புதிய சட்டத்தின் கீழ் 30 நாட்களுக்கு கொருமுறைமட்டுமே மீள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அகதி நிலை பெறுவது மென்மேலும் கடினமாகும். தற்போது அகதி நிலை அந்தஸ்துப்பெற விசாரணைசபையின் ஒரு அங்கத்தவரைமட்டும் நம்பவைத்தால் போதுமானது. இனி சபையின் இரு அங்கத்தவர்களையும் நம்பச்செய்தல் வேண்டும். இதில் புதிய சான்றுகளைச் சமர்ப்பிக்கவோ, பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டவோ, மேல்லுறையீட்டுக்கோ இடமில்லை.

பொதுமக்களின் கருத்துக்களுக்கு அனுமதிக்காமல் கடந்த ஆனிமாதம் கனடியப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு 93 தைமாதம் முதல் அமுல்படுத்தப்பட்டவுள்ள சி. 86 என அழைக்கப்படும் இச்சட்டமானது அகதிகளை- குறிப்பாக இலங்கையரை- பெரிதும் பாதிக்கும்.

தகவல்: தேடல்(கனடா)

கொப்பேக்கடுவ விவகாரம்

மீண்டும் தோண்டப்படும் புதைகுழி.

1992 ஆவணி 8ம் திகதி அராவித்துறை மில் ஒரு குண்டுவெடிப்பு. அதுதந்த செய்திதான், இந்நாட்டின் பெரும் படைத் தளபதிகளின் ஒன்றடியான உயிர் துறப்பு. இன்று மரணச்சடங்குகளும் முடிந்து. அடக்கமும் முடிந்து அதிர்ச்சி நீங்கியாவரும் அயர்ந்திருக்கும் வேளை. ஆனால் மர்மநாவல் போல் இப்போது புறப்படுகிறது புதியபிரச்சினை. ஆம். கொப்பேக்கடுவலின் வல்குழி தோண்டப்படுகின்றது. இறந்தவர் திரும்ப எழுவது பற்றி நிறையக் கூடுக்கதைகள் உண்டு. ஆனால் இப்போது மீண்டும் உயிர்க்கும் கொப்பேக்கடுவ நியமா, அல்லது இறந்தகொப்பேக்கடுவ நியமா என்ற ஆராய்ச்சி நிட்சயம் பெரியதாகக்கத்தை விளைவிக்கக்கூடிய ஒன்று. ஏனெனில் இது மக்கள் அரசில் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்கே உலைவைத்துவிடும் தன்மையுடையது.

கொப்பேக்கடுவ தன் சகாக்களுடன் இறந்தபோது அது புலிகளினால் வைக்கப்பட்ட நிலக்கண்ணிவெடியொன்றாலே திகழ்ந்தது என அரசாங்கம் அறிவித்தது. விடுதலைப்புலிகளும் நாமேதான் அதைச்செய்ததாக உரிமை கோரியிருந்தார்கள். ஆனால் புலிகளுக்கும் அரசுக்கும் ஏற்பட்ட தாக்கம் என்னவென்றால், அராவினைய இராணுவம் கைப்பற்றமுன்னர் வைக்கப்பட்ட பழைய கண்ணிவெடியென்று அரசும், தமது உலவுப்படைமீள் துணையான இலக்கறிந்து வைக்கப்பட்ட புதிய கண்ணிவெடியென்று புலிகளும் கூறிக்கொண்டனர். ஆனால் மரணம் நிலக்கண்ணிவெடியால் தான் திகழ்ந்தது என உறுதியாகக் கூறப்பட்டது.

இதையடுத்து அரசு தானே தீர்மானித்து இம் மரணங்கள் பற்றி கதந்திரமான விசாரணையொன்றை ஏற்பாடு செய்தது. இது இஸ்மைல் எலும் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியின் தலைமையில் நடைபெற்ற தனி நபர் விசாரணைக் குழுவாகும். இந்த விசாரணையும் முடிந்து, அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அது, இம் மரணங்கள் நிலக்கண்ணிவெடியால் ஏற்பட்டதென மீண்டும் உறுதி செய்தது. ஆனால் இப்போது புதிய கதை இப்

போது திடீரென்று முளைத்துள்ளது. 2.12.92 இல் ஒப்ரோய் ஹொட்டலில் நடந்த ஒரு பத்திரிகை மகாநாடு. அதில் திருமதி கொப்பேக்கடுவ வீற்றிருந்தார். அத்துடன் சூழ இருந்த முகங்கள் அரசாங்கத்திற்கு எதிரானவை குறிப்பாக

**கொப்பேக்கடுவ:
இறந்த கொப்பேக்கடுவ
நிஜமா?
மீண்டும் உயிர்க்கும்
கொப்பேக்கடுவ
நிஜமா?
மக்கள் அரசின் மீது
வைத்துள்ள
நபிக்கைகே
உலைவைக்கக்கூடிய
விடயம் இது.**

லலித், காமினி, சிறீமாவோ பண்டார நாயக்கா. இதிலிருந்து இன்னொரு பரிமாணமும் கூடவே தெரிகின்றது. அதுயாதெனில் இங்கே உண்மை தேடும் ஆர்வம் மட்டுமன்றி அரசியல்நலன்களும் சேர்ந்துதான் உள்ளதென்பதே. இந்த பத்திரிகை மகாநாட்டில் லலி கொப்பேக்கடுவலினால் விடப்பட்ட அறிக்கைதான்

இந்த சர்ச்சையைக்கிளப்பியது. அது அரசாங்கத்தையும் அனைத்துப் பிரஜைகளையும் சமயத்தலைவர்களையும் நோக்கி, தனது கணவரின் மரணம் குறித்து விசாரிக்க ஒரு சர்வதேச விசாரணைக் கொமிசன் ஒன்றை நியமிக்கும்படி கோரியது. அதில் இம் மரணம் நிலக்கண்ணிவெடியால் ஏற்பட்டதல்ல, வாகனத்தில் பொருத்தப்பட்ட வெடிகுண்டால் ஏற்பட்டதென்று ஒரு வெடிகுண்டு நிபுணர் ஆராய்ந்து கூறியுள்ளதாகக் தெரிவிக்கப்பட்டதுதான் பிரச்சினையைக்கிளப்பி விட்டுள்ளது.

அத்துடன் லலி கொப்பேக்கடுவ தனது அறிக்கையில், தனது கணவனுக்கு இருந்து வந்த அதிருப்தி பற்றியும் அபாயங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார். இராணுவத்தின் தலைமைப்பதவி அவருக்கு சமீபத்து வந்த போது தான் இத்தகைய அபாயங்கள் முளைக்கத் தொடங்கி, திரைமறைவில் அவருக்கெதிரான சதிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இரு தடவைகள் அவர் இறந்து விட்டதாகவும் கதைகள் கட்டப்பட்டன. அவரைப் பதவியில் இருந்து இறக்கவும். போர்க்களத்தில் அதிகாரத்தைப் பறிக்கவும் அவரை ஓரங்கட்டுமுகமாகவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதனால் அவர் ராஜினாமாச் செய்யவும் தீர்மானித்திருந்தார். ஆனாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமரசப் பேச்சுக்களையடுத்து தனது சேவையைத் தொடர முன்வந்தார்என லலி கொப்பேக்கடுவ மேலும் குறிப்பிட்டார். இதன்மூலம் அவர் மறைமுகமாகச் சுட்டிக்காட்டுவது, இம் மரணங்களுக்கு புலிகள் காரணமாகவல்லாமல் வேறு பின்னணிகளும் இருக்கக் கூடுமோ என்ற வலுவான ஐயத்தைத் தான் லலி குறிப்பிட்ட வெடிகுண்டு நிபுணர் ஜே.ஆர். உவெர் எம்.பி.எ என்பவர். இவர் அண்மையில் ஓய்வு பெற்ற மூத்த பிரித்தானிய இராணுவ வெடிகுண்டு நிபுணர். இவர் முன்னர் ஃபாக்லன்ட் தீவுகளின் யுத்தப் பிரதேசங்களில் வெடிகுண்டகற்றும் பணியில் உயர் அதிகாரியாக ரோயல் எஞ்சினியேர்ஸ் ஸ்தாபனத்தில் பணிபுரிந்தவர். இராணுவ வெடிகுண்டுக்கல்லூரியில்

மாணவியின் மனம்

பயிற்றவர்களுக்கு இடமளமாற்றியவர். ஈராக்கில் கண்ணிவெடியுக்கும் பணியில்...

இவரின் சர்ச்சையைக்கிளப்பிய அராக்கி முடிவுகள் அங்கு எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்களைக்கொண்ட தாளிக்கப்பட்டவை. இவரின் முடிவுகளை புகைப்படமாகக் கொண்டு திரிந்து...

அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கான சர்வதேச விசாரணைக்கூடிய வேண்டுகோளையும் அரசாங்கம் உடனடியாகப் பண்படுத்தி அவர்களை...

தான் அப்படிக்கே கோரவில்லை என்று அவர் மறத்திருந்தார். இதைப்பற்றி ரோய் ஹொட்டிங் தனது சிபிஐ அறிக்கையில் வெளிவந்தது. ஆனால் லலி அவர்கள்...

வெடிகுண்டு திபுணர் உவெற்றின் முடிவுகளும் சான்றுகளும்

புகைப்படச் சான்று: கண்ணிவெடி நிகழ்ந்த இடம்.

1. இந்தக்குண்டு வெடிப்புக்கு முன்பே நிலக்கண்ணிவெடி வெடிப்புகள் ஏற்பட்டன என்பதற்கு வலுவான சான்றுகளைக் காணக்கூடியதாக...

இவற்றிற்கான ஆதாரங்கள் முதலாவதாக திபுணர் உவெற்றின் ஏற்பட்ட குழியானது...

புரப்ப ஸ்பிரி பாயமானமே மூன்று மூன்று அடுத்து திறந்தவர்களின் மனத்தில் ஏற்பட்ட காயங்கள்...

இருந்தும் இஸ்மையில்லா கொரிசன் அந்தக் கைக்கான மதிப்பு எவ்வளவு தூக்கப்படும் என்பன பொறுத்திருந்து...

முந்திய நாட்களில்

முன்பு
எங்களுக்குத் தேவையான
எல்லாம் இருந்தன.
எதையும் நாங்கள்
எவர்க்கும் அஞ்சாமல்
சுதந்திரமாய்ச் செய்பவர்களாய்
இருந்தோம்.

முன்பு
பயந்த பார்வைகள்,
பயமுறுத்தும் பார்வைகள்
எதுவும் இருக்கவில்லை.
அதற்குத்தேவையும் இருக்கவில்லை.
பெண்களோடு பெண்களாய்
வீட்டுக்குள் ஒளிந்து கொள்ளும்
அவ்வையுமும்,
அடிப்பாது எங்களுக்கில்லை.

இரவு உறங்கும்வரை, நீண்டிருக்கும்.
நிலவு- நல்ல வெண்மையாய் நிழல் பரப்ப,
முற்றத்தில் பாய்விரித்து, கூடிக்களித்து
சந்தோசமாய்க் கதைப்போம்.
அமாவாசை இருட்டில் கூட
நாங்கள் அப்படித்தான் இருந்தோம்.

முன்பு
சிறுவர்கள் கூடி விளையாடும்
சூழல் இருந்தது.
மரங்களின் மறைவில் நின்று
காதல் பேசும் காலமும் இருந்தது.
வயல் இருந்து, வாய்க்காட்டு இருந்தது,
தோட்டம் இருந்தது, தோட்டம் இருந்தது,
கடை இருந்தது, பாட்டியின் கடையில்
வடையும் இருந்தது:
நல்ல வரவும் இருந்தது, செலவும் இருந்தது,
நல்ல வரனும் வந்தது,
அதற்கேற்ற மணமும் நடந்தது!
இப்படி எங்களுக்குத் தேவையான அனைத்தும்
எங்கள் சொந்த ஊரில் நடந்தது, இருந்தன.

இப்போது என்ன இருக்கிறது?
"அகதிகள்" என்ற பட்டத்தை தவிர!!

- ஸ்ரேகதூதன் -13.09.92

வேண்டுகோள்

சென்னிறச்சூரியனே
செப்பனிட்டுத் தருவாயா
உன் இதயம் போன்று
என் இதயத்தை.

காலை எழுந்து
கரங்களைப் பரப்பி
சலிப்பே இன்றி
தேவைகள் தீர்க்கும்
உன் இதயம் போன்று,

துயின்று போகும்
உயிர்களுக்கெல்லாம்
வர்க்கபேதம் எதுவுமின்றி
எழுச்சியூட்டும்
உன் இதயம் போன்று,

மானிட இருப்பில்
நம்பிக்கை இழந்த
மனிதர்க்கெல்லாம்
புத்துயிர்ப்பூட்ட,

செப்பனிட்டுத்தருவாயா
உன்னிதயம் போன்று
என் இதயத்தை
சென்னிறச்சூரியனே.

-ஜீவகன்-

எழுந்து வா

உனக்குச்சொல்ல ஆயிரம் உண்டு
பெண்ணே!
மனித உறவுகள் எல்லைகள் அற்றது.
வீழிகளில்
பிறக்கிற ஒரு ஒளி
உன் இதயமெங்கும்
ஊடுருவி வரும் போது
உணைப் படித்து விடுவேன்.

முடுதிரை விலக்கி
எழுந்து வா.
உன் வீரல்களைப் பற்றி இழுப்பேன்.
ஆத்மாவை என்னிடம் தந்தபின்
வார்த்தைகள் தேவையில்லை.
மானிட தேசம்
எல்லைகளைத்தகர்க்க
முடியாதென்பதில்லையே!

-இந்திரன்-

இடியை விழுங்கி....
மின்னலை ஈர்த்து...

தோழனே!
உன்னை
எலும்புக்கூடாய் உருக்கிய
மண்ணில்
இரும்புக்கோட்டைகள்
எழுப்பின உன்னால்:

இடியால், மழையால்,
கோடைவெயிலால்,
கொடும்பனிக்குளிரால்
நொந்து மடிந்த
உன் உணர்வுக்கு
வாழும் உரிமைகள்
மான உணர்வுகள்
மறுக்கப்பட்டால்:

உன்னை நசித்த
இடியும் மின்னலும்
அடிமைத்தளை அறுக்கும்
சுருவியாக்கிடுவோம்.
இடியைவிழுங்குவோம்.
மின்னலைக்
கண்களில் ஈர்ப்போம்.

எலும்புக்கூடாய்
நடைபிணமாய்
கொத்தடிமையாய்
உன்னை மாற்றிய
கோட்டைகள் தகர்ந்திட
இடியைப்போட்டு
முடியைத்தகர்ப்போம்
மின்னலை வீசி
அடக்குமுறையெனும்
அடிமைத்தளையெனும்
மேகத்தை எரிப்போம்.

சாம்பலைக்கொண்டே
சந்ததி மறவா
சரித்திரம் படைத்திட
நாம்
எழுவோம்.

விடியலை நோக்கி
அலைகடலென
படைப்புயலென
எழுவோம்!

-தோட்டக்காட்டான்-

போய் வா மகளே....

சிட்டே...

உன் சின்னக் கூட்டினுள்
கல்லெறிந்தது யார்?
விதியா?
குஞ்சே பறக்கத்தெரியாத சிறுவயதில்
பிரிக்கப்படுகிறாய்- இனி நீ நிர்க்கதியா?

தாய்ப்பறவை
தனிமையில் இங்கு சிறையில்
தவியாய்த்தவிக்கிறது
தன் குஞ்சைக்காண....
தழுவி இரை கொடுக்க...
நெஞ்சோடு அரவணைத்துப் படுக்க...
ராஜ பாட்டையில்
ரதமேறி ஊர்வலம் போகவேண்டிய
ரதிதேவி நீ...
வெயில்எரிக்கும் வீதியில்
வெற்றுக்காலுடன் வந்து
வேடுவன் வாசலில்
காவல் நிற்கிறாய்
கால் கடுக்க.
கண்ணீர் வடியும் முகத்தோடு
அம்மாவைக்காண....
தாயன்பின் சுதகதப்பில்
குளிர் காய வேண்டிய
தளிர்க்கொடி நீ...
சிறுகொடிந்த அன்னையின்
அரைமணிநேர அரவணைப்புக்காய்
அனல்கக்கும் வெய்யிலில்
சருகாய் வாடுகிறாய்

உலகம் என் கண்களில்
விழுந்து சுழல்கிறது...
இமயம் என் இதயத்தில்
ஏறி மிதிக்கிறது....
இனி உன்னை
என்று காண்பேன்
என் செல்வமே!

நந்தவனத்தின்
நறுமணப்பூவே...
நாதியற்றவளா நீ?
நந்தை இருந்தும்
சொந்தங்கள் இருந்தும்
அநாதையா நீ.....
செஞ்சிலுவையின் அடைக்கலத்தில்
செல்கிறாயா அகதியாய்
உறவைத்தேடி...?

சின்னப்பூவே-உன்
சுகந்தத்தை சுவாசிக்க,
சிட்டுக்குருவியே-உன்
சங்கீதக்கவிதையை ரசிக்க...
இந்த ஞாலத்தில்
யாரும் இல்லையா..?
போங்கள்
பொல்லாத மனிதர்களே...
போய் விடுங்கள் என்னை விட்டு.
நீங்கள் எல்லோருமே
கல்நெஞ்சக்காரர்கள்.....
அற்பு மாணிடர்கள்
என் கண்மணியின்
கண்ணீருக்கு அர்த்தம் தெரியாதவர்கள்.
என் உணர்வை வதைத்து
என் உயிரைப்பிரிக்கும்
சதிகாரக்கூட்டம்...
இறைவா இனி நீ மட்டுமே
இந்த இளவரசிக்குத்துணை.

பரிவாரங்களுடன்
பல்லக்கில் ஏறி
பவனி வர வேண்டிய
தேவதை ஒருத்தி
இன்று தன்னந்தனியே
பூங்குருவிகளே-இவள்
போகும் இடமெல்லாம்
பூபாளம் பாடுங்கள்.
பூ மரங்களே-இவள்
பட்டுப்பாதங்கள்.
பதியும் இடமெல்லாம்
பூ மொட்டுக்களைத் துவங்கள்.
பூந்தென்றலே
சாமரம் வீச.
இயற்கையே- தாயே
இந்த இளவரசி
இனி உந்தன் பிள்ளை.
இந்தா சவிகரித்துக்கொள்!

போய்வா மகளே!
போய் வா.
தேவனின் சாம்ராச்சியம்
உனக்குத்தான்
இனிச்சொந்தம்....

உன் சந்தோச நினைவுகளை
இதயவீணையில்
இரை மீட்டியபடி
இந்த சின்னச் சுவருக்குள்
இனி என் காலம் கழியும்...

காத்திருப்போம் கண்மணியே
காலம் ஒருநாள்- எம்மை
ஒன்றாய் சேர்க்கும்.
வாழ்க்கை அப்போது
வசந்தம் பாடும்.

-தமிழினி-

இந்தக்கவிதைக்குப் பின்னால் சோகக்கதை
ஒன்றுள்ளது. இக்கவிதை தற்போது
விசாரணையை எதிர் நோக்கியபடி சிறையில்
வாடிக்கொண்டிருக்கும் இளம் தாய் ஒருவரால்
எழுதப்பட்டது. சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகள்
ஏற்படுத்திய சந்தேகத்தால் அரசியல் குற்றம்
ஒன்று தொடர்பாக அவசரகாலச்சட்டத்தின்
கீழ் அவரது நான்கு வயதான ஒரே மகள்
நிராதரவானாள். மனிதாபிமானமுள்ள சட்டத்த
ரணி ஒருவரின் உதவியால் அவளது மகள்
செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் கப்பலில் தன்னந்த
னியாக தாய்வீடு அனுப்பப்பட்டாள். அந்த
அன்புமகள் புறப்படுவதற்கு சில நிமிடங்களே
இருக்கும் போது தன் அன்னையை
கடைசித்தவையாகக் காண்பதற்கு பொலிஸ்
நிலையம் வந்தாள். அந்த சந்திப்பை, அப்போது
ஏற்பட்ட மன உணர்வை, அவ் இளம் தாய்
இவ்வாறு கவிதையாக வடித்துள்ளார். □

A sister's sacrifice

கிறிஸ்மஸ் பரிசு

கிறிஸ்மஸ் வந்தது

எங்கு
குதூகலம் வந்தது

யாரோ உண்ட
வீசிய மீ
என் முன் வீழ்ந்தது

யேசுவுக்கு நன்றி

வாழ்வின் இருப்புக்கா
எச்சில் இலையில்
பருக்கை மீந்து வைத்
என் யேசுவுக்கு நன்றி

நத்தார் மாப
பரிசுப்பொதியுட
இவ் வீதியாற் போவன
நான் கண்டே

மழலைகள் யாவ
குலங்கிச் சிரித்த
படலைகள் திறந்த
பாட்டும் கூத்து
நாயும் சு
வாலாட்டி நின்ற

தலையின் மே
அண்ணாந்து பார்த்த
வானத்தை மறை
நட்சத்திரங்களை
பூமியிற் சோடி
மத்தாப்பூக்

கண்களைக் கசக்கி விட
மீண்டும் நா
எச்சில் இலையி
பருக்கினைத் தேடுகிறே

யேசுவிற்கு நன்

-மதுரசு

அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும் ARUVI, P.O.BOX. 1354, COLOMBO, SRILANKA